

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กฎหมาย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ประมวลกฎหมายอาญา

ปฎิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2472

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521

ร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา

สนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญา

หนังสือ

ประกอบ ประพันธ์เนติวุฒิ. คำบรรยายกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคลและคดีอาญา, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2528

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. กฎหมายระหว่างประเทศเล่มหนึ่ง, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531

สุพานิต มั่นสุข. คำบรรยายกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีอาญา, กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523

บทความ

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์. "โทษริบทรัพย์", วารสารกฎหมายจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ปีที่ 12
ฉบับที่ 1 (กรุงเทพมหานคร 2531): หน้า 90

เอกสารอื่น ๆ

คณะกรรมการร่างกฎหมายแม่บทสำหรับการให้ความช่วยเหลือทางอาญา. รายงานการประชุม
คณะกรรมการฯ ครั้งที่ 5/2532, (สำนักงานอัยการสูงสุด กรุงเทพมหานคร 2532):
หน้า 5-9

____. รายงานการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ 10/2532, (สำนักงานอัยการสูงสุด
กรุงเทพมหานคร 2532): หน้า 7-15

ภาษาต่างประเทศLaw

Draft of Model Bilateral Arrangements on Mutual Assistance on Letter
Rogatory in Criminal Matters adopted by Asian-African Legal
Consultative Committee.

European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters.

E.E.C. Convention on Mutual Assistance of its customs administration
1967.

Final Scheme relating to Mutual Assistance in Criminal Matters within
the Commonwealth.

Model Treaty on Mutual Assistance in Criminal Matters adopted by the
Eight Nations Congress on the Prevention of Crime and the
Treatment of Offenders, United Nations (Havana Convention).

Mutual Legal Assistance Treaty between the United States of America and the Republic of Colombia.

Swiss Penal Code

United Nations Convention against illicit traffic in narcotic drugs and psychotropic substances (Vienna Convention)

Treaty between the United States of America and the Kingdom of the Netherlands on Mutual Legal Assistance in Criminal Matters

Treaty between the United States of America and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland concerning the Cayman Islands relating to Mutual Legal Assistance in Criminal Matters

Treaty between the United States of America and Canada on Mutual Legal Assistance

Treaty between the United States of America and Italy on Mutual Legal Assistance

Books

American Law Institute. "Inchoate Crimes". Modern Penal Code and Commentaries.

John Drazga. "Bigamy". Sex Crimes and their Legal Aspects: 53-55.

Office of the Narcotics Control Board. Thailand Narcotics Annual Report 1988 (Bangkok: 1988): 62-65.

Robert L. Pisani and Robert Fogelnest. The United States Treaties on Mutual Assistance in Criminal Matters, International Crime Law: A Guide to U.S. Practice and Procedure (New York: April 1987): 234-235.

Articles

Curt Markees, "The Difference in concept between civil and common law countries as to judicial and cooperation in criminal matters", A Treatise on International Criminal Law, Vol. 2. (Illinois: Springfield, 1973) : 171-174

Hans Joachim Schneider, "Economic Crime and Economic Criminal Law in the Federal Republic of Germany", Report for 1986 and Resource Material Series no. 31, UNAFEI (Tokyo, April 1986) : 128-135

Heinrich Grutzner, "International Judicial Assistance and Cooperation in Criminal Matters", A Treatise on International Criminal Law, Vol. 2 (Illinois: Springfield, 1973) : 189-223

Mustafa T. Yucel, "International Cooperation in Criminal Justice Administration" Material Resource No. 26, UNAFEI (Tokyo 1984) : 72-74

National Advisory Committee on Organized Crime, "Organized Crime", Report of the Task Force on Organized Crime: 7-8

Robert G. Clark, "Economic Crime", International Cooperation in the Investigation and Prosecution of Economic Crimes, Experts' Papers, Resource Material Series No. 26, UNAFEI (Tokyo, December 1984) : 52

Other Material

Report of the Seminar, "International Assistance in Investigation and Adjudication", Material Resource, No. 26, UNAFEI (Tokyo 1990) : 82-83

TEXT OF THE EUROPEAN CONVENTION
ON MUTUAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS

Preamble

The Governments signatory hereto, being Members of the Council of Europe,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity among its Members;

Believing that the adoption of common rules in the field of mutual assistance in criminal matters will contribute to the attainment of this aim;

Considering that such mutual assistance is related to the question of extradition, which has already formed the subject of a Convention signed on 13th December 1957,

Have agreed as follows:

CHAPTER I

General Provisions

Article 1

1. The Contracting Parties undertake to afford each other, in accordance with the provisions of this Convention, the widest measure of mutual assistance in proceedings in respect of offences the punishment of which, at the time of the request for assistance, falls within the jurisdiction of the judicial authorities of the requesting Party.

2. This Convention does not apply to arrests, the enforcement of verdicts of offences under military law which are not offences under ordinary criminal law.

Article 2

Assistance may be refused:

(a) if the request concerns an offence which the requested Party considers a political offence, an offence connected with a political offence, or a fiscal offence;

(b) if the requested Party considers that execution of the request is likely to prejudice the sovereignty, security, ordre public or other essential interests of its country.

CHAPTER II

Letters rogatory

Article 3

1. The requested Party shall execute in the manner provided for by its law any letters rogatory relating to a criminal matter and addressed to it by the judicial authorities of the requesting Party for the purpose of procuring evidence or transmitting articles to be produced in evidence, records or documents.

2. If the requesting Party desires witnesses or experts to give evidence on oath, it shall expressly so request, and the requested Party shall comply with the request if the law of its country does not prohibit it.

3. The requested Party may transmit certified copies or certified photostat copies of records or documents requested, unless the requesting Party expressly requests the transmission of originals, in which case the requested Party shall make every effort to comply with the request.

Article 4

On the express request of the requesting Party the requested Party shall state the date and place of execution of the letters rogatory. Officials and interested persons may be present if the requested Party consents.

Article 5

1. Any Contracting Party may, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, when signing this Convention or depositing its instrument of ratification or accession, reserve the right to make the execution of letters rogatory for search or seizure of property dependent on one or more of the following conditions:

(a) that the offence motivating the letters rogatory is punishable under both the law of the requesting Party and the law of the requested Party;

(b) that the offence motivating the letters rogatory is an extraditable offence in the requested country;

(c) that execution of the letters rogatory is consistent with the law of the requested Party.

2. Where a Contracting Party makes a declaration in accordance with paragraph 1 of this Article, any other Party may apply reciprocity.

Article 6

1. The requested Party may delay the handing over of any property, records or documents requested, if it requires the said property, records or documents in connection with pending criminal proceedings.

2. Any property, as well as original records or documents, handed over in execution of letters rogatory shall be returned by the requesting Party to the requested Party as soon as possible unless the latter Party waives the return thereof.

CHAPTER III

Service of writs and records of judicial verdicts
Appearance of witnesses, experts and prosecuted
persons

Article 7

1. The requested Party shall effect service of writs and records of judicial verdicts which are transmitted to it for this purpose by the requesting Party.

Service may be effected by simple transmission of the writ or record to the person to be served. If the requesting Party expressly so requests, service shall be effected by the requested Party in the manner provided for the service of analogous documents under its own law or in a special manner consistent with such law.

2. Proof of service shall be given by means of a receipt dated and signed by the person served or by means of a declaration made by the requested Party that service has been effected and stating the form and date of such service. One or other of these documents shall be sent immediately to the requesting Party. The requested Party shall, if the requesting Party so requests, state whether service has been effected in accordance with the law of the requested Party. If service cannot be effected, the reasons shall be communicated immediately by the requested Party to the requesting Party.

3. Any Contracting Party may, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, when signing this Convention or depositing its instrument of ratification or accession, request that service of a summons on an accused person who is in its territory be transmitted to its authorities by a certain time before the date set for appearance. This time shall be specified in the aforesaid declaration and shall not exceed 50 days.

This time shall be taken into account when the date of appearance is being fixed and when the summons is being transmitted.

Article 8

A witness or expert who has failed to answer a summons to appear, service of which has been requested, shall not, even if the summons contains a notice of penalty, be subjected to any punishment or measure of restraint, unless subsequently he voluntarily enters the territory of the requesting Party and is there again duly summoned.

Article 9

The allowances, including subsistence, to be paid and the travelling expenses to be refunded to a witness or expert by the requesting Party shall be calculated as from his place of residence and shall be at rates at least equal to those provided for in the scales and rules in force in the country where the hearing is intended to take place.

Article 10

1. If the requesting Party considers the personal appearance of a witness or expert before its judicial authorities especially necessary, it shall so mention in its request for service of the summons and the requested Party shall invite the witness or expert to appear.

The requested Party shall inform the requesting Party of the reply of the witness or expert.

2. In the case provided for under paragraph 1 of this Article the request or the summons shall indicate the approximate allowances payable and the travelling and subsistence expenses refundable.

3. If a specific request is made, the requested Party may grant the witness or expert an advance. The amount of the advance shall be endorsed on the summons and shall be refunded by the requesting Party.

Article 11

1. A person in custody whose personal appearance as a witness or for purposes of confrontation is applied for by the requesting Party, shall be temporarily transferred to the territory where the hearing is intended to take place, provided that he shall be sent back within the period stipulated by the requested Party and subject to the provisions of Article 12 in so far as these are applicable.

- (a) if the person in custody does not consent,
- (b) if his presence is necessary at criminal proceedings pending in the territory of the requested Party,
- (c) if transfer is liable to prolong his detention, or
- (d) if there are other overriding grounds for not transferring him to the territory of the requesting Party.

2. Subject to the provisions of Article 2, in a case coming within the immediately preceding paragraph, transit of the person in custody through the territory of a third State, Party to this Convention, shall be granted on application, accompanied by all necessary documents, addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the Party through whose territory transit is requested.

A Contracting Party may refuse to grant transit to its own nationals.

3. The transferred person shall remain in custody in the territory of the requesting Party and, where applicable, in the territory of the Party through which transit is requested, unless the Party from whom transfer is requested applies for his release.

Article 12

1. A witness or expert, whatever his nationality, appearing on a summons before the judicial authorities of the requesting Party shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his personal liberty in the territory of that Party in respect of acts or convictions anterior to his departure from the territory of the requested Party.

2. A person, whatever his nationality, summoned before the judicial authorities of the requesting Party to answer for acts forming the subject of proceedings against him, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his personal liberty for acts or convictions anterior to his departure from the territory of the requested Party and not specified in the summons.

3. The immunity provided for in this Article shall cease when the witness or expert or prosecuted person, having had for a period of fifteen consecutive days from the date when his presence is no longer required by the judicial authorities an opportunity of leaving, has nevertheless remained in the territory, or having left it, has returned.

CHAPTER IV

Judicial records

Article 13

1. A requested Party shall communicate extracts from and information relating to judicial records, requested from it by the judicial authorities of a Contracting Party and needed in a criminal matter, to the same extent that these may be made available to its own judicial authorities in like case.
2. In any case other than that provided for in paragraph 1 of this Article the request shall be complied with in accordance with the conditions provided for by the law, regulations or practice of the requested Party.

CHAPTER V

Procedure

Article 14

1. Requests for mutual assistance shall indicate as follows:
  - (a) the authority making the request,
  - (b) the object of and the reason for the request,
  - (c) where possible, the identity and the nationality of the person concerned, and
  - (d) where necessary, the name and address of the person to be served.
2. Letters rogatory referred to in Articles 3, 4 and 5 shall, in addition, state the offence and contain a summary of the facts.

Article 15

1. Letters rogatory referred to in Articles 3, 4 and 5 as well as the applications referred to in Article 11 shall be addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party and shall be returned through the same channels.
2. In case of urgency, letters rogatory may be addressed directly by the judicial authorities of the requesting Party to the judicial authorities of the requested Party. They shall be returned together with the relevant documents through the channels stipulated in paragraph 1 of this Article.
3. Requests provided for in paragraph 1 of Article 13 may be addressed directly by the judicial authorities concerned to the appropriate authorities of the requested Party, and the replies may be returned directly by those authorities. Requests provided for in paragraph 2 of Article 13 shall be addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party.
4. Requests for mutual assistance, other than those provided for in paragraphs 1 and 3 of this Article and, in particular, requests for investigation preliminary to prosecution, may be communicated directly between the judicial authorities.
5. In cases where direct transmission is permitted under this Convention, it may take place through the International Criminal Police Organisation (Interpol).

6. A Contracting Party may, when signing this Convention or depositing its instrument of ratification or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, give notice that some or all requests for assistance shall be sent to it through channels other than those provided for in this Article, or require that, in a case provided for in paragraph 2 of this Article, a copy of the letters rogatory shall be transmitted at the same time to its Ministry of Justice.

7. The provisions of this Article are without prejudice to those of bilateral agreements or arrangements in force between Contracting Parties which provide for the direct transmission of requests for assistance between their respective authorities.

Article 16

1. Subject to paragraph 2 of this Article, translations of requests and annexed documents shall not be required.

2. Each Contracting Party may, when signing or depositing its instrument of ratification or accession, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, reserve the right to stipulate that requests and annexed documents shall be addressed to it accompanied by a translation into its own language or into either of the official languages of the Council of Europe or into one of the latter languages, specified by it. The other Contracting Parties may apply reciprocity.

3. This Article is without prejudice to the provisions concerning the translation of requests or annexed documents contained in the agreements or arrangements in force or to be made between two or more Contracting Parties.

Article 17

Evidence or documents transmitted pursuant to this Convention shall not require any form of authentication.

Article 18

Where the authority which receives a request for mutual assistance has no jurisdiction to comply therewith, it shall, ex officio, transmit the request to the competent authority of its country and shall so inform the requesting Party through the direct channels, if the request has been addressed through such channels.

Article 19

Reasons shall be given for any refusal of mutual assistance.

Article 20

Subject to the provisions of Article 10, paragraph 3, execution of requests for mutual assistance shall not entail refunding of expenses except those incurred by the attendance of experts in the territory of the requested Party or the transfer of a person in custody carried out under Article 11.

CHAPTER VI

Laying of information in connection with proceedings

Article 21

1. Information laid by one Contracting Party with a view to proceedings in the courts of another Party shall be transmitted between the Ministers of Justice concerned unless a Contracting Party avails itself of the option provided for in paragraph 6 of Article 15.
2. The requested Party shall notify the requesting Party of any action taken on such information and shall forward a copy of the record of any verdict pronounced.
3. The provisions of Article 16 shall apply to information laid under paragraph 1 of this Article.

CHAPTER VII

Exchange of information from judicial records

Article 22

Each Contracting Party shall inform any other Party of all criminal convictions and subsequent measures in respect of nationals of the latter Party, entered in the judicial records. Ministries of Justice shall communicate such information to one another at least once a year. Where the person concerned is considered a national of two or more other Contracting Parties, the information shall be given to each of these Parties, unless the person is a national of the Party in the territory of which he was convicted.

CHAPTER VIII

Final provisions

Article 23

1. Any Contracting Party may, when signing this Convention or when depositing its instrument of ratification or accession, make a reservation in respect of any provision or provisions of the Convention.
2. Any Contracting Party which has made a reservation shall withdraw it as soon as circumstances permit. Such withdrawal shall be made by notification to the Secretary General of the Council of Europe.
3. A Contracting Party which has made a reservation in respect of a provision of the Convention may not claim application of the said provision by another Party save in so far as it has itself accepted the provision.

Article 24

A Contracting Party may, when signing the Convention or depositing its instrument of ratification or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, define what authorities it will, for the purposes of the Convention, deem judicial authorities.

Article 25

1. This Convention shall apply to the metropolitan territories of the Contracting Parties.
2. In respect of France, it shall also apply to Algeria and to the overseas Departments, and, in respect of Italy, it shall also apply to the territory of Somaliland under Italian administration.
3. The Federal Republic of Germany may extend the application of this Convention to the Land of Berlin by notice addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
4. In respect of the Kingdom of the Netherlands, the Convention shall apply to its European territory. The Netherlands may extend the application of this Convention to the Netherlands Antilles, Surinam and Netherlands New Guinea by notice addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
5. By direct arrangement between two or more Contracting Parties and subject to the conditions laid down in the arrangement, the application of this Convention may be extended to any territory, other than the territories mentioned in paragraphs 1, 2, 3 and 4 of this Article, of one of these Parties, for the international relations of which any such Party is responsible.

Article 26

1. Subject to the provisions of Article 15, paragraph 7, and Article 16, paragraph 3, this Convention shall, in respect of those countries to which it applies, supersede the provisions of any treaties, conventions or bilateral agreements governing mutual assistance in criminal matters between any two Contracting Parties.
2. This Convention shall not affect obligations incurred under the terms of any other bilateral or multilateral international convention which contains or may contain clauses governing specific aspects of mutual assistance in a given field.
3. The Contracting Parties may conclude between themselves bilateral or multilateral agreements on mutual assistance in criminal matters only in order to supplement the provisions of this Convention or to facilitate the application of the principles contained therein.
4. Where, as between two or more Contracting Parties, mutual assistance in criminal matters is practised on the basis of uniform legislation or of a special system providing for the reciprocal application in their respective territories of measures of mutual assistance, these Parties shall, notwithstanding the provisions of this Convention, be free to regulate their mutual relations in this field exclusively in accordance with such legislation or system. Contracting Parties which, in accordance with this paragraph, exclude as between themselves the application of this Convention shall notify the Secretary General of the Council of Europe accordingly.

Article 27

1. This Convention shall be open to signature by the Members of the Council of Europe. It shall be ratified. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary General of the Council.
2. The Convention shall come into force 90 days after the date of deposit of the third instrument of ratification.
3. As regards any signatory ratifying subsequently the Convention shall come into force 90 days after the date of the deposit of its instrument of ratification.

Article 28

1. The Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any State not a Member of the Council to accede to this Convention, provided that the resolution containing such invitation obtains the unanimous agreement of the Members of the Council who have ratified the Convention.
2. Accession shall be by deposit with the Secretary General of the Council of an instrument of accession which shall take effect 90 days after the date of its deposit.

Article 29

Any Contracting Party may denounce this Convention in so far as it is concerned by giving notice to the Secretary General of the Council of Europe, Denunciation shall take effect six months after the date when the Secretary General of the Council received such notification.

Article 30

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the Members of the Council and the Government of any State which has acceded to this Convention of:

- (a) the names of the Signatories and the deposit of any instrument of ratification or accession;
- (b) the date of entry into force of this Convention;
- (c) any notification received in accordance with the provisions of Article 5 - paragraph 1, Article 7 - paragraph 3, Article 15 - paragraph 6, Article 16 - paragraph 2, Article 24, Article 25 - paragraphs 3 and 4, or Article 26 - paragraph 4;
- (d) any reservation made in accordance with Article 23, paragraph 1;
- (e) the withdrawal of any reservation in accordance with Article 23, paragraph 2;
- (f) any notification of denunciation received in accordance with the provisions of Article 29 and the date on which such denunciation will take effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

DONE at Strasbourg,

this 20th day of April 1959, in English and French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to the signatory and acceding Governments.

TEXT OF THE ADDITIONAL PROTOCOL
TO THE EUROPEAN CONVENTION ON
MUTUAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Desirous of facilitating the application of the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters opened for signature in Strasbourg on 20 April 1959 (hereinafter referred to as "the Convention") in the field of fiscal offences;

Considering it also desirable to supplement the Convention in certain other respects,

Have agreed as follows:

CHAPTER I

Article 1

The Contracting Parties shall not exercise the right provided for in Article 2.a of the Convention to refuse assistance solely on the ground that the request concerns an offence which the requested Party considers a fiscal offence.

Article 2

1. In the case where a Contracting Party has made the execution of letters rogatory for search or seizure of property dependent on the condition that the offence motivating the letters rogatory is punishable under both

the law of the requesting Party and the law of the requested Party, this condition shall be fulfilled, as regards fiscal offences, if the offence is punishable under the law of the requesting Party and corresponds to an offence of the same nature under the law of the requested Party.

2. The request may not be refused on the ground that the law of the requested Party does not impose the same kind of tax or duty or does not contain a tax, duty, customs and exchange regulation of the same kind as the law of the requesting Party.

CHAPTER II

Article 3

The Convention shall also apply to:

(a) the service of documents concerning the enforcement of a sentence, the recovery of a fine or the payment of costs of proceedings;

(b) measures relating to the suspension of pronouncement of a sentence or of its enforcement, to conditional release, to deferment of the commencement of the enforcement of a sentence or to the interruption of such enforcement.

CHAPTER III

Article 4

Article 22 of the Convention shall be supplemented by the following text, the original Article 22 of the Convention becoming paragraph 1 and the below-mentioned provisions becoming paragraph 2:

"2. Furthermore, any Contracting Party which has supplied the abovementioned information shall communicate to the Party concerned, on the latter's request in individual cases, a copy of the convictions and measures in question as well as any other information relevant thereto in order to enable it to consider whether they necessitate any measures at national level. This communication shall take place between the Ministries of Justice concerned."

CHAPTER IV

Article 5

1. This Protocol shall be open to signature by the member States of the Council of Europe which have signed the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
2. The Protocol shall enter into force 90 days after the date of the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.
3. In respect of a signatory State ratifying, accepting or approving subsequently, the Protocol shall enter into force 90 days after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.
4. A member State of the Council of Europe may not ratify, accept or approve this Protocol without having, simultaneously or previously, ratified the Convention.

Article 6

1. Any State which has acceded to the Convention may accede to this Protocol after the Protocol has entered into force.
2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect 90 days after the date of its deposit.

Article 7

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.
2. Any State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Protocol to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.
3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawal shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of the Council of Europe of the notification.

Article 8

1. Reservations made by a Contracting Party to a provision of the Convention shall be applicable also to this Protocol, unless that Party otherwise declares at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. The same shall apply to the declarations made by virtue of Article 24 of the Convention.

2. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it reserves the right:

- (a) not to accept Chapter I, or to accept it only in respect of certain offences or certain categories of the offences referred to in Article 1, or not to comply with letters rogatory for search or seizure of property in respect of fiscal offences;
- (b) not to accept Chapter II;
- (c) not to accept Chapter III.

3. Any Contracting Party may withdraw a declaration it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

4. A Contracting Party which has applied to this Protocol a reservation made in respect of a provision of the Convention or which has made a reservation in

respect of a provision of this Protocol may not claim the application of that provision by another Contracting Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

5. No other reservation may be made to the provisions of this Protocol.

Article 9

The provisions of this Protocol are without prejudice to more extensive regulations in bilateral or multilateral agreements concluded between Contracting Parties in application of Article 26, paragraph 3, of the Convention.

Article 10

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Protocol and shall do whatever is needful to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its execution.

Article 11

1. Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 17th day of March 1978, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

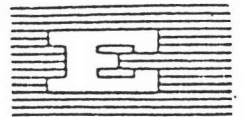
UNITED NATIONS
ECONOMIC
AND
SOCIAL COUNCIL

Distr.
GENERAL

E/CONF.82/15
19 December 1988

ENGLISH

UNITED NATIONS CONFERENCE FOR THE ADOPTION
OF A CONVENTION AGAINST ILLICIT TRAFFIC IN
NARCOTIC DRUGS AND PSYCHOTROPIC SUBSTANCES
Vienna, Austria, 25 November-20 December 1988

UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST ILLICIT TRAFFIC IN
NARCOTIC DRUGS AND PSYCHOTROPIC SUBSTANCES

Adopted by the Conference at its 6th plenary meeting,
on 19 December 1988

The Parties to this Convention,

Deeply concerned by the magnitude of and rising trend in the illicit production of, demand for and traffic in narcotic drugs and psychotropic substances, which pose a serious threat to the health and welfare of human beings and adversely affect the economic, cultural and political foundations of society,

Deeply concerned also by the steadily increasing inroads into various social groups made by illicit traffic in narcotic drugs and psychotropic substances, and particularly by the fact that children are used in many parts of the world as an illicit drug consumers market and for purposes of illicit production, distribution and trade in narcotic drugs and psychotropic substances, which entails a danger of incalculable gravity,

Recognizing the links between illicit traffic and other related organized criminal activities which undermine the legitimate economies and threaten the stability, security and sovereignty of States,

Recognizing also that illicit traffic is an international criminal activity, the suppression of which demands urgent attention and the highest priority,

Aware that illicit traffic generates large financial profits and wealth enabling transnational criminal organizations to penetrate, contaminate and corrupt the structures of government, legitimate commercial and financial business, and society at all its levels,

Determined to deprive persons engaged in illicit traffic of the proceeds of their criminal activities and thereby eliminate their main incentive for so doing,

Desiring to eliminate the root causes of the problem of abuse of narcotic drugs and psychotropic substances, including the illicit demand for such drugs and substances and the enormous profits derived from illicit traffic,

Considering that measures are necessary to monitor certain substances, including precursors, chemicals and solvents, which are used in the manufacture of narcotic drugs and psychotropic substances, the ready availability of which has led to an increase in the clandestine manufacture of such drugs and substances,

Determined to improve international co-operation in the suppression of illicit traffic by sea,

Recognizing that eradication of illicit traffic is a collective responsibility of all States and that, to that end, co-ordinated action within the framework of international co-operation is necessary,

Acknowledging the competence of the United Nations in the field of control of narcotic drugs and psychotropic substances and desirous that the international organs concerned with such control should be within the framework of that Organization,

Reaffirming the guiding principles of existing treaties in the field of narcotic drugs and psychotropic substances and the system of control which they embody,

Recognizing the need to reinforce and supplement the measures provided in the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961, that Convention as amended by the 1972 Protocol Amending the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961, and the 1971 Convention on Psychotropic Substances, in order to counter the magnitude and extent of illicit traffic and its grave consequences,

Recognizing also the importance of strengthening and enhancing effective legal means for international co-operation in criminal matters for suppressing the international criminal activities of illicit traffic,

Desiring to conclude a comprehensive, effective and operative international convention that is directed specifically against illicit traffic and that considers the various aspects of the problem as a whole, in particular those aspects not envisaged in the existing treaties in the field of narcotic drugs and psychotropic substances,

Hereby agree as follows:

Article 3

OFFENCES AND SANCTIONS

1. Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally:

- (a) (i) The production, manufacture, extraction, preparation, offering, offering for sale, distribution, sale, delivery on any terms whatsoever, brokerage, dispatch, dispatch in transit, transport, importation or exportation of any narcotic drug or any psychotropic substance contrary to the provisions of the 1961 Convention, the 1961 Convention as amended or the 1971 Convention;
- (ii) The cultivation of opium poppy, coca bush or cannabis plant for the purpose of the production of narcotic drugs contrary to the provisions of the 1961 Convention and the 1961 Convention as amended;
- (iii) The possession or purchase of any narcotic drug or psychotropic substance for the purpose of any of the activities enumerated in (i) above;
- (iv) The manufacture, transport or distribution of equipment, materials or of substances listed in Table I and Table II, knowing that they are to be used in or for the illicit cultivation, production or manufacture of narcotic drugs or psychotropic substances;
- (v) The organization, management or financing of any of the offences enumerated in (i), (ii), (iii) or (iv) above;
- (b) (i) The conversion or transfer of property, knowing that such property is derived from any offence or offences established in accordance with subparagraph (a) of this paragraph, or from an act of participation in such offence or offences, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of assisting any person who is involved in the commission of such an offence or offences to evade the legal consequences of his actions;
- (ii) The concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement, rights with respect to, or ownership of property, knowing that such property is derived from an offence or offences established in accordance with subparagraph (a) of this paragraph or from an act of participation in such an offence or offences;
- (c) Subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system:
  - (i) The acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property was derived from an offence or offences established in accordance with subparagraph (a) of this paragraph or from an act of participation in such offence or offences;

- (ii) The possession of equipment or materials or substances listed in Table I and Table II, knowing that they are being or are to be used in or for the illicit cultivation, production or manufacture of narcotic drugs or psychotropic substances;
- (iii) Publicly inciting or inducing others, by any means, to commit any of the offences established in accordance with this article or to use narcotic drugs or psychotropic substances illicitly;
- (iv) Participation in, association or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.

2. Subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system, each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence under its domestic law, when committed intentionally, the possession, purchase or cultivation of narcotic drugs or psychotropic substances for personal consumption contrary to the provisions of the 1961 Convention, the 1961 Convention as amended or the 1971 Convention.

3. Knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in paragraph 1 of this article may be inferred from objective factual circumstances.

4. (a) Each Party shall make the commission of the offences established in accordance with paragraph 1 of this article liable to sanctions which take into account the grave nature of these offences, such as imprisonment or other forms of deprivation of liberty, pecuniary sanctions and confiscation.

(b) The Parties may provide, in addition to conviction or punishment, for an offence established in accordance with paragraph 1 of this article, that the offender shall undergo measures such as treatment, education, aftercare, rehabilitation or social reintegration.

(c) Notwithstanding the preceding subparagraphs, in appropriate cases of a minor nature, the Parties may provide, as alternatives to conviction or punishment, measures such as education, rehabilitation or social reintegration, as well as, when the offender is a drug abuser, treatment and aftercare.

(d) The Parties may provide, either as an alternative to conviction or punishment, or in addition to conviction or punishment of an offence established in accordance with paragraph 2 of this article, measures for the treatment, education, aftercare, rehabilitation or social reintegration of the offender.

5. The Parties shall ensure that their courts and other competent authorities having jurisdiction can take into account factual circumstances which make the commission of the offences established in accordance with paragraph 1 of this article particularly serious, such as:

(a) The involvement in the offence of an organized criminal group to which the offender belongs;

(b) The involvement of the offender in other international organized criminal activities;

Article 7

MUTUAL LEGAL ASSISTANCE

1. The Parties shall afford one another, pursuant to this article, the widest measure of mutual legal assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to criminal offences established in accordance with article 3, paragraph 1.

2. Mutual legal assistance to be afforded in accordance with this article may be requested for any of the following purposes:

(a) Taking evidence or statements from persons;

(b) Effecting service of judicial documents;

(c) Executing searches and seizures;

(d) Examining objects and sites;

(e) Providing information and evidentiary items;

(f) Providing originals or certified copies of relevant documents and records, including bank, financial, corporate or business records;

(g) Identifying or tracing proceeds, property, instrumentalities or other things for evidentiary purposes.

3. The Parties may afford one another any other forms of mutual legal assistance allowed by the domestic law of the requested Party.

4. Upon request, the Parties shall facilitate or encourage, to the extent consistent with their domestic law and practice, the presence or availability of persons, including persons in custody, who consent to assist in investigations or participate in proceedings.

5. A Party shall not decline to render mutual legal assistance under this article on the ground of bank secrecy.

6. The provisions of this article shall not affect the obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, which governs or will govern, in whole or in part, mutual legal assistance in criminal matters.

7. Paragraphs 8 to 19 of this article shall apply to requests made pursuant to this article if the Parties in question are not bound by a treaty of mutual legal assistance. If these Parties are bound by such a treaty, the corresponding provisions of that treaty shall apply unless the Parties agree to apply paragraphs 8 to 19 of this article in lieu thereof.

8. Parties shall designate an authority, or when necessary authorities, which shall have the responsibility and power to execute requests for mutual legal assistance or to transmit them to the competent authorities for execution. The authority or the authorities designated for this purpose shall be notified to the Secretary-General. Transmission of requests for mutual legal assistance and any communication related thereto shall be effected between the authorities designated by the Parties; this requirement shall be

without prejudice to the right of a Party to require that such requests and communications be addressed to it through the diplomatic channel and, in urgent circumstances, where the Parties agree, through channels of the International Criminal Police Organization, if possible.

9. Requests shall be made in writing in a language acceptable to the requested Party. The language or languages acceptable to each Party shall be notified to the Secretary-General. In urgent circumstances, and where agreed by the Parties, requests may be made orally, but shall be confirmed in writing forthwith.

10. A request for mutual legal assistance shall contain:

(a) The identity of the authority making the request;

(b) The subject matter and nature of the investigation, prosecution or proceeding to which the request relates, and the name and the functions of the authority conducting such investigation, prosecution or proceeding;

(c) A summary of the relevant facts, except in respect of requests for the purpose of service of judicial documents;

(d) A description of the assistance sought and details of any particular procedure the requesting Party wishes to be followed;

(e) Where possible, the identity, location and nationality of any person concerned;

(f) The purpose for which the evidence, information or action is sought.

✓ 11. The requested Party may request additional information when it appears necessary for the execution of the request in accordance with its domestic law or when it can facilitate such execution.

12. A request shall be executed in accordance with the domestic law of the requested Party and, to the extent not contrary to the domestic law of the requested Party and where possible, in accordance with the procedures specified in the request.

13. The requesting Party shall not transmit nor use information or evidence furnished by the requested Party for investigations, prosecutions or proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested Party.

14. The requesting Party may require that the requested Party keep confidential the fact and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting Party.

15. Mutual legal assistance may be refused:

(a) If the request is not made in conformity with the provisions of this article;

(b) If the requested Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, ordre public or other essential interests;

(c) If the authorities of the requested Party would be prohibited by its domestic law from carrying out the action requested with regard to any similar offence, had it been subject to investigation, prosecution or proceedings under their own jurisdiction;

(d) If it would be contrary to the legal system of the requested Party relating to mutual legal assistance for the request to be granted.

16. Reasons shall be given for any refusal of mutual legal assistance.

17. Mutual legal assistance may be postponed by the requested Party on the ground that it interferes with an ongoing investigation, prosecution or proceeding. In such a case, the requested Party shall consult with the requesting Party to determine if the assistance can still be given subject to such terms and conditions as the requested Party deems necessary.

18. A witness, expert or other person who consents to give evidence in a proceeding or to assist in an investigation, prosecution or judicial proceeding in the territory of the requesting Party, shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his personal liberty in that territory in respect of acts, omissions or convictions prior to his departure from the territory of the requested Party. Such safe conduct shall cease when the witness, expert or other person having had, for a period of fifteen consecutive days, or for any period agreed upon by the Parties, from the date on which he has been officially informed that his presence is no longer required by the judicial authorities, an opportunity of leaving, has nevertheless remained voluntarily in the territory or, having left it, has returned of his own free will.

19. The ordinary costs of executing a request shall be borne by the requested Party, unless otherwise agreed by the Parties concerned. If expenses of a substantial or extraordinary nature are or will be required to fulfil the request, the Parties shall consult to determine the terms and conditions under which the request will be executed as well as the manner in which the costs shall be borne.

20. The Parties shall consider, as may be necessary, the possibility of concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements that would serve the purposes of, give practical effect to, or enhance the provisions of this article.

Article 8

TRANSFER OF PROCEEDINGS

The Parties shall give consideration to the possibility of transferring to one another proceedings for criminal prosecution of offences established in accordance with article 3, paragraph 1, in cases where such transfer is considered to be in the interests of a proper administration of justice.

UNITED NATIONS

EIGHTH
UNITED NATIONS CONGRESS
ON THE PREVENTION OF CRIME
AND THE TREATMENT OF OFFENDERS

Havana, Cuba, 27 August to 7 September 1990

Distr.
GENERAL

A/CONF.144/25
6 September 1990

ORIGINAL: ENGLISH

Agenda item 5

EFFECTIVE NATIONAL AND INTERNATIONAL ACTION AGAINST:

- (a) ORGANIZED CRIME;
- (b) TERRORIST CRIMINAL ACTIVITIES
(TOPIC III)

Report of Committee II

Rapporteur: Mr. Gustavo Adolfo de Paoli (Argentina)

I. INTRODUCTION

1. At its 1st plenary meeting, on 27 August 1990, the Congress, in accordance with Economic and Social Council resolution 1987/49, allocated to Committee II agenda item 5, entitled "Effective national and international action against: (a) Organized crime; (b) Terrorist criminal activities" (topic III).

2. The Committee considered the item at its 1st to 5th and at its 8th and 9th meetings, from 27 August to 30 August and 4 September 1990.

3. For its consideration of the item, the Committee had before it the following documents:

(a) Report of the Secretary-General on proposals for concerted international action against forms of crime identified in the Milan Plan of Action (A/CONF.144/7);

(b) Working paper prepared by the Secretariat on effective national and international action against: (a) organized crime; (b) terrorist criminal activities (A/CONF.144/15);

(c) Report of the Committee on Crime Prevention and Control on its eleventh session (E/1990/31).

4. Statements were made by thirty-three States, one intergovernmental organization and four non-governmental organizations in the general discussion on the item. A statement was also made by a representative of the United Nations Legal Office.

H.90-95229 (E)

/...

II. GENERAL DISCUSSION

5. The Executive Secretary of the Eighth United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders introduced item 5 of the agenda, "Effective national and international action against: (a) organized crime; (b) terrorist criminal activities". He underlined the significance that the three model treaties and the two sets of recommendations would have, if approved by the Congress, as a basis upon which international co-operation and national action commensurate to the present challenges could be developed. To be effective, the response had to be global in character, with appropriate co-ordination at all levels.

6. The Executive Secretary also directed the attention of the delegates to two important initiatives which the Committee was expected to consider, namely, the codification of international criminal law and the establishment of an international criminal court. Although they were not new, they were now being approached in a more practical manner. That could help to overcome some of the inherent difficulties that had plagued those subjects in the past. Reservations, however, existed and were quite understandable. They should be carefully examined, particularly since all States seemed to agree that international co-operation was the only way to meet the challenge.

7. The Executive Secretary also indicated that a most alarming development was the insidious penetration of legitimate business by organized crime in order to invest the proceeds of crime, to establish a clean façade for criminal operations and to reduce risk by diversifying investments. In order to counteract that trend it was necessary to devise a variety of measures to effectively prevent such infiltrations.

8. The pressing need for more and better international co-operation was recognized, during the general debate, by all participants. In the opinion of many, the three draft models before the Committee represented an important step in the directions of establishing a firm foundation for global co-operation. The models were the outcome of a laborious process of revision and reformulation that had been carried out for more than three years. The original versions had undergone constant refinement at the hands of numerous individual experts. The views of non-governmental organizations had also been solicited and had been incorporated in the text. In addition, the draft models had been examined by the five regional preparatory meetings, the comments of which had also been integrated in them. Finally, the Committee on Crime Prevention and Control had examined them at its tenth and eleventh sessions, with the endorsement of the Economic and Social Council. Most delegations therefore felt that the three draft models should be approved in their present version by the Eighth Congress. A re-opening of the debate at that late date was not likely to improve the texts, but would merely lead to a repetition of arguments and points of view which had already been expressed during the last three years. The present formulations were the result of a broad consensus which took into account, as far as humanly possible, different legal traditions and practices. The models were in no way binding, but were meant to be used as a basis on which bilateral negotiations could be conducted, if States interested in establishing mutual arrangements so desired. Any further refinements should be made during such negotiations.

9. Referring specifically to the draft model treaty on extradition, several delegations wanted to make clear that the term "sentence" in article 1 was to be understood to include imprisonment or any other form of deprivation of liberty, as indicated by the wording of article 2, paragraph 1 of the draft model. Similarly, the same delegations underlined that the intent of the draft model on mutual assistance in criminal matters was that States, when executing requests for assistance, should provide the widest possible measure of assistance compatible with their domestic law or practice. In case of doubt, a requested State should be encouraged to comply with the request.

10. With reference to decision 11/111 of the Committee on Crime Prevention and Control, relating to terrorist criminal activities, many delegations felt recommendations, in particular those dealing with the establishment of an international criminal court, the codification of international criminal law, and the drafting of an international convention on crime prevention, were problematic. The idea of an international criminal court required still further elaboration, in view of the large number of very serious difficulties that the project presented. Too many questions concerning such issues as composition, jurisdiction, penal and procedural matters and the carrying out of sentences would have to be answered and the corresponding problems solved before such a project could become a reality. Difficulties also arose due to the wide legal and political differences among States and the constitutional problems that would arise in many countries. In regard to that question, the question of codification and the suggested new international convention, it was thought that it would be more fruitful to focus limited resources on more urgent and realistic goals.

11. Many delegations, however, believed that exploring the possibility of establishing such a court was a worthy enterprise which should not be discouraged, particularly since such exploration, and support from the Congress, did not preclude the formulation and adoption of immediate and practical measures aimed at controlling transnational criminality and denying the perpetrators the possibility of escaping into safe havens. Furthermore, very recent General Assembly resolutions endorsed that idea, a fact that indicated the existence of a general consensus concerning the desirability of such an institution.

12. In that connection, some delegations stressed that the rapid increase in the number of independent countries, coupled with a true internationalization of criminal activities, had created the need for new international institutions which could introduce a measure of order and enhance the effectiveness of crime prevention efforts. In the past, a few States had performed together whatever policing actions were deemed necessary. That activity, however, took place on an ad hoc basis and was never institutionalized, since it could not be foreseen that international crime would grow and become chronic. But the world in fact changed, the hegemony of a few States was replaced by the sovereignty of all countries within a context of full equality among States. Consequently, the need for order gave rise to a need for institutionalization of the relations of sovereign and independent countries in all areas, including, inevitably, relations in the area of criminal law. The establishment of an international criminal court and the codification of international criminal law were steps in the direction of a functioning international order. In fact, a considerable body of international criminal law had been developed in recent decades. Its systematization was the next logical step.

13. Other delegations believed that an international criminal court system would be an integral part of a general system of international security. Instead of becoming operational on a world-wide basis, it could start at the regional or even sub-regional level, to be gradually integrated into a global system. Although it was true that the creation of such an institution necessitated more flexible interpretations of certain traditional concepts, an international criminal court would be a realistic instrument for the practical protection of the sovereignty of States.

14. In that respect, the Secretary of the International Law Commission informed the Committee of the results of the consideration by the Commission of the question of the creation of an international criminal court. At its forty-second session, the Commission had undertaken an examination of the issue in response to a specific request by the General Assembly in resolution 44/39 of 4 December 1989. In that resolution, the Commission was requested to address the question of the establishment of an international criminal court or other international criminal trial mechanisms with jurisdiction over persons alleged to have committed crimes which could be covered under the draft code of crimes against the peace and security of mankind, including persons engaged in illicit trafficking in narcotic drugs across national frontiers.

15. The Commission noted that recent developments in international relations and international law were contributing to making the establishment of an international court more feasible than in the past, although it was also true that, in the view of some States, the time was not ripe for such an undertaking. But international crime had achieved such wide dimensions that it could endanger the very existence of States and seriously disturb international peaceful relations. Accordingly, the examination of the question had reflected a broad agreement, in principle, on the desirability of establishing a permanent international criminal court in relationship with the United Nations system, although different views were expressed as to the structure and scope of jurisdiction of such a court. The Commission outlined three possible models of the court, varying mainly with respect to its competence and jurisdiction. The main conclusion was, however, that the establishment of an international court would be a progressive step in developing international law and strengthening the rule of law and be successful only if it was widely supported by the international community.

16. The consolidation of the proposed instruments into a new international convention also presented difficulties to some delegations. Only if most countries were willing to re-examine some deeply entrenched legal procedures, and to recognize that their own traditional way of doing things was not necessarily the best or most effective approach to the problems in question, would the concepts of multilateral extradition and mutual assistance conventions become a reality. Since that was not a reasonable prospect in the foreseeable future, it was better to concentrate on practical tasks that would undoubtedly receive universal support.

17. Addressing themselves more specifically to the elements of the item, many participants underlined the danger that organized crime represented for economic, political and social institutions. In fact, its criminal undertakings, in particular illicit drug trafficking, discouraged domestic and foreign investments and adversely affected the daily flow of economic activities, undermining economic growth as well as political and social stability. In some cases, organized crime

/...

had already become a state within the state, running its own banking institutions and a full-fledged parallel economy occasionally stronger than the one of the host country, possessing tribunals which settled conflicts and meted out punishment, and even organizing international conferences with sister organizations from other countries.

18. Organized crime debilitated development efforts in that scarce resources had to be dissipated in efforts to bring under control its criminal activities. Moreover, the widespread corruption that often accompanied those activities effectively weakened the commitment of the citizenry to the sacrifices demanded by development policies, and seriously impaired the rational decision-making process required by public administration.

19. The very nature of organized crime, the international dimensions it had acquired in recent years and the degree of managerial and material sophistication and entrepreneurial ingenuity attained seemed to effectively preclude a purely domestic solution. Only a coupling of domestic legislative action and administrative reform with co-ordinated international action could cope with transnational organized crime in general, and with its most dangerous undertaking, illicit drug trafficking, in particular.

20. Some delegations were of the opinion that the illicit drug trafficking problem had to be approached taking both the supply and the demand sides of the equation into account. To concentrate on the supply side, as some countries tended to do, inevitably led to an over-emphasis on purely repressive policies, which were bound to fail since they were based on an insufficient picture of reality. Furthermore, an analysis of the supply had to take into consideration the issues of socio-economic development and the current crisis provoked by excessive external indebtedness.

21. Several delegations focused on drug trafficking in the context of development and on its economic implications. They called for co-operation and financial assistance for the producer countries, stressing the need for the consumer countries to take the necessary action to help put an end to drug consumption and drug trafficking.

22. Other delegations indicated that the opening of borders and the reduction of domestic repression resulting from a rapid process of democratization had provoked the emergence of criminal organizations dedicated, among other things, to illicit drug trafficking. That was an unfortunate side-effect of growing freedom. Those emerging organizations had rapidly established commercial and co-operative relations with their foreign counterparts, from which they were starting to copy violent and other methods.

23. In general, the financial aspects of organized crime were among the most alarming. The volume of transactions generated by illicit drug trafficking was, in itself, an economic menace for many countries, particularly developing ones. Accordingly, there was an urgent need for new legislation that would effectively cope with the attempts to launder the proceeds of crime. It was important to devise measures for following the money trail left by the monetary transactions carried out by organized crime. Crime prevention personnel had to learn to utilize the available data generated by banking operations, tax declarations, acquisition

/...

and sale of assets, and other similar records, ensuring nonetheless the protection of the confidentiality of the private affairs of law-abiding citizens. For that purpose, the practice of following the money trail should be kept under judicial supervision.

24. In relation to the second component of the item, terrorist criminal activities, delegations were unanimous in their repudiation of such activities. Their impact upon social and political stability was deleterious, and their material and psychological cost was elevated. Terrorism could not, under any circumstances, be accepted as a valid means to obtain political changes. In fact, for some delegations it was obvious that terrorism should be removed from the category of political offences and considered exclusively as an aggravated common crime. That reclassification of terrorist activities should be reflected in the practice of extradition.

25. Some delegations referred to the need for the United Nations to adopt a definition of international terrorism that would place in a different category the legitimate acts carried out by national liberation movements in their just struggle for independence and self-determination, in accordance with the precedents established in various resolutions adopted by the General Assembly on that topic. Other delegations pointed to the need to convene, under the auspices of the United Nations, an international conference to define international terrorism.

26. Other delegations felt that there was no point in attempting to define terrorism, particularly since international forums had tried to formulate such a definition for decades without success. It was important to promote global international action against such practices, including State terrorism, a phenomenon that could not be ignored by the international community. It would be more fruitful to determine the basic constitutive elements of terrorism.

27. Many delegations underlined the need for the ratification of existing conventions and for the enforcement of their clauses. In addition, more bilateral and multilateral co-operation was indispensable. The root causes of terrorism should be identified and removed, and the anti-terrorist efforts within each country should be co-ordinated and unified. Many delegations also believed that the struggle against international terrorism should be carried out within a framework of respect for human rights and political freedoms, and without violating in any way the principles of sovereignty and equality among states.

28. Delegations were of the opinion that enhanced co-operation in crime prevention was possible, as demonstrated by the example of certain subregions. Nevertheless, such co-operation required political will and a willingness to revise certain traditional concepts and practices so as to make them more accordant with modern dynamic realities. It also required substantial increases in technical co-operation at all levels, since many countries were in no position to finance the acquisition of expertise and the equipment that would allow them to participate effectively in the co-operative network. The United Nations crime prevention and criminal justice programme had to be adequately strengthened and provided with adequate resources in order to face the increasing demands for assistance from countries in need.

III. CONSIDERATION OF PROPOSALS

A. Recommendations contained in the report of the Committee on Crime Prevention and Control

29. By its resolution 1990/23, the Economic and Social Council transmitted to the Congress the following draft resolutions, recommended for adoption by the Committee on Crime Prevention and Control at its eleventh session, 1/ which the Committee considered under this item:

- (a) Model treaty on extradition (decision 11/106);
- (b) Prevention and control of organized crime (decision 11/110);
- (c) Terrorist criminal activities (decision 11/110);
- (d) Model treaty on mutual assistance in criminal justice (decision 11/112);
- (e) Model treaty on the transfer of proceedings in criminal matters (decision 11/120).

The Committee considered those draft resolutions as follows:

Model treaty on extradition (decision 11/106)

30. At the 5th meeting, on 29 August 1990, the Secretary of the Committee read out the following modifications proposed to the draft resolution as a result of informal consultations:

- (a) The chapeau of the draft resolution was amended to read as follows:

"The Eighth United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders recommends to the General Assembly the adoption of the following draft resolution:";

- (b) A new preambular paragraph was inserted between existing ninth and tenth paragraphs which read as follows:

"Conscious that in many cases existing bilateral extradition arrangements are outdated and should be replaced by modern arrangements taking into account recent developments in international criminal law,";

- (c) Two new operative paragraphs 7 and 8 were added which read as follows:

"7. Requests the Committee on Crime Prevention and Control, where requested, to provide guidance and assistance to Member States in the development of legislation which would enable giving effect to the obligations in such treaties as are to be negotiated on the basis of the Model Treaty on Extradition,"

1/ Official Records of the Economic and Social Council, 1990, Supplement No. 10 (E/1990/31), chap. I, sect. C.

Model Treaty on Mutual Assistance in Criminal Matters

The General Assembly,

Bearing in mind the Milan Plan of Action, 2/ adopted by the Seventh United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders and approved by the General Assembly in its resolution 40/32 of 29 November 1985,

Bearing in mind also the Guiding Principles for Crime Prevention and Criminal Justice in the Context of Development and a New International Economic Order, 3/ which, in principle 37, stipulate that the United Nations should prepare model instruments suitable for use as international and regional conventions and as guides for national implementing legislation,

Recalling resolution 1 of the Seventh Congress 4/ on organized crime, in which Member States were urged, inter alia, to increase their activity at the international level in order to combat organized crime, including, as appropriate, entering into bilateral treaties on extradition and mutual legal assistance,

Recalling also resolution 23 of the Seventh Congress 4/ on criminal acts of a terrorist character, in which all States were called upon to take steps to strengthen co-operation particularly, inter alia, in the area of mutual assistance,

Recalling further the United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances, 5/

Acknowledging the valuable contributions to the model treaty on mutual assistance in criminal matters that Governments, non-governmental organizations and individual experts have made, in particular the Government of Australia and the International Association of Penal Law,

Gravely concerned by the escalation of crime, both national and transnational,

Convinced that the establishment of bilateral and multilateral arrangements for mutual assistance in criminal matters will greatly contribute to developing more effective international co-operation for the control of criminality,

Conscious of the need to respect human dignity and recalling the rights conferred upon every person involved in criminal proceedings, as embodied in the Universal Declaration of Human Rights 6/ and the International Covenant on Civil and Political Rights, 7/

Recognizing the importance of the model treaty on mutual assistance in criminal matters as an effective way of dealing with the complex aspects and serious consequences of crime, especially in its new forms and dimensions,

/...

- ✓ 1. Adopts the Model Treaty on Mutual Assistance in Criminal Matters together with its Optional Protocol, contained in the annex to the present resolution, as a useful framework that could be of assistance to States interested in negotiating and concluding bilateral agreements aimed at improving co-operation in matters of crime prevention and criminal justice;
2. Invites Member States, if they have not yet established treaty relations with other States in the matter of mutual assistance in criminal matters, or if they wish to revise existing treaty relations, to take into account, whenever doing so, the Model Treaty on Mutual Assistance in Criminal Matters;
- ✓ 3. Urges all States to strengthen international co-operation and mutual assistance further in criminal justice;
4. Requests the Secretary-General to bring the present resolution, with the Model Treaty, to the attention of Governments;
5. Also urges Member States to inform the Secretary-General periodically of efforts undertaken to establish mutual assistance arrangements in criminal matters;
6. Requests the Committee on Crime Prevention and Control to review periodically the progress attained in this field;
7. Requests the Committee on Crime Prevention and Control, where requested, to provide guidance and assistance to Member States in the development of legislation which would enable giving effect to the obligations which will be contained in such treaties as are to be negotiated on the basis of the Model Treaty on Mutual Assistance in Criminal Matters;
8. Invites Member States, on request, to make available to the Secretary-General the provisions of their legislation on mutual assistance in criminal matters enabling these to be made available to such Member States desiring to enact or further develop legislation in this field.

Annex

MODEL TREATY ON MUTUAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS

The _____ and the _____

Desirous of extending to each other the widest measure of co-operation to combat crime,

Have agreed as follows:

/...

ARTICLE 1

Scope of application 21/

1. The Parties shall, in accordance with this Treaty, afford to each other the widest possible measure of mutual assistance in investigations or court proceedings in respect of offences the punishment of which at the time of the request for assistance, falls within the jurisdiction of the judicial authorities of the Requesting State.

2. Mutual assistance to be afforded in accordance with this Treaty may include:

- (a) Taking evidence or statements from persons;
- (b) Assisting in the availability of detained persons or others to give evidence or assist in investigations;
- (c) Effecting service of judicial documents;
- (d) Executing searches and seizures;
- (e) Examining objects and sites;
- (f) Providing information and evidentiary items;
- (g) Providing originals or certified copies of relevant documents and records, including bank, financial, corporate or business records.

3. This Treaty does not apply to:

- (a) The arrest or detention of any person with a view to the extradition of that person;
- (b) The enforcement in the Requested State of criminal judgements imposed in the Requesting State except to the extent permitted by the law of the Requested State and the Optional Protocol to this Treaty;
- (c) The transfer of persons in custody to serve sentences;
- (d) The transfer of proceedings in criminal matters.

21/ Additions to the scope of assistance to be provided can be considered bilaterally, such as provisions covering information on sentences passed on nationals of the Parties. Obviously, such assistance must be compatible with the law of the Requested State.

ARTICLE 1

Scope of application 21/

1. The Parties shall, in accordance with this Treaty, afford to each other the widest possible measure of mutual assistance in investigations or court proceedings in respect of offences the punishment of which at the time of the request for assistance, falls within the jurisdiction of the judicial authorities of the Requesting State.

2. Mutual assistance to be afforded in accordance with this Treaty may include:

- (a) Taking evidence or statements from persons;
- (b) Assisting in the availability of detained persons or others to give evidence or assist in investigations;
- (c) Effecting service of judicial documents;
- (d) Executing searches and seizures;
- (e) Examining objects and sites;
- (f) Providing information and evidentiary items;
- (g) Providing originals or certified copies of relevant documents and records, including bank, financial, corporate or business records.

3. This Treaty does not apply to:

- (a) The arrest or detention of any person with a view to the extradition of that person;
- (b) The enforcement in the Requested State of criminal judgements imposed in the Requesting State except to the extent permitted by the law of the Requested State and the Optional Protocol to this Treaty;
- (c) The transfer of persons in custody to serve sentences;
- (d) The transfer of proceedings in criminal matters.

21/ Additions to the scope of assistance to be provided can be considered bilaterally, such as provisions covering information on sentences passed on nationals of the Parties. Obviously, such assistance must be compatible with the law of the Requested State.

/...

(c) There are substantial grounds for believing that the request for assistance has been made for the purpose of prosecuting a person on account of that person's race, sex, religion, nationality, ethnic origin or political opinions or that that person's position may be prejudiced for any of those reasons;

(d) The request relates to an offence that is subject to investigation or prosecution in the Requested State or the prosecution of which in the Requesting State would be incompatible with the Requested State's law on double jeopardy (ne/bis in idem);

(e) The assistance requested requires the Requested State to carry out compulsory measures that are inconsistent with its law and practice had the offence been the subject of investigation or prosecution under its own jurisdiction;

(f) The act is an offence under military law, which is not also an offence under ordinary criminal law.

2. Assistance shall not be refused solely on the ground of secrecy of banks and similar financial institutions.

3. The Requested State may postpone the execution of the request if its immediate execution would interfere with an ongoing investigation or prosecution in the Requested State.

4. Before refusing a request or postponing its execution, the Requested State shall consider whether assistance may be granted subject to certain conditions. If the Requesting State accepts assistance subject to these conditions, it shall comply with them.

5. Reasons shall be given for any refusal or postponement of mutual assistance.

ARTICLE 5

Contents of requests 25/

1. Requests for assistance shall include:

(a) The name of the requesting office and the competent authority conducting the investigation or court proceedings to which the request relates;

(b) The purpose of the request and a brief description of the assistance sought;

25/ This list can be reduced or expanded in bilateral negotiations.

/...

(c) A description of the facts alleged to constitute the offence and a statement or text of the relevant laws, except in cases of a request for service of documents;

(d) The name and address of the person to be served, where necessary;

(e) The reasons for and details of any particular procedure or requirement that the Requesting State wishes to be followed, including a statement as to whether sworn or affirmed evidence or statements are required;

(f) Specification of any time-limit within which compliance with the request is desired;

(g) Such other information as is necessary for the proper execution of the request.

2. Requests, supporting documents and other communications made pursuant to this Treaty shall be accompanied by a translation into the language of the Requested State or another language acceptable to that State.

3. If the Requested State considers that the information contained in the request is not sufficient to enable the request to be dealt with, it may request additional information.

ARTICLE 6

Execution of requests 26/

Subject to article 19, requests for assistance shall be carried out promptly, in the manner provided for by the law and practice of the Requested State. To the extent consistent with its law and practice, the Requested State shall carry out the request in the manner specified by the Requesting State.

ARTICLE 7

Return of material to the Requested State

"Any property, as well as original records or documents, handed over to the Requesting State under this Treaty shall be returned to the Requested State as soon as possible unless the latter waives its right of return thereof.

26/ More detailed provisions may be included concerning the provision of information on the time and place of execution of the request and requiring the Requested State to inform promptly the Requesting State in cases where significant delay is likely to occur or where a decision is made not to comply with the request and the reasons for refusal.

/...

ARTICLE 8

Limitation on use 27/

The Requesting State shall not, without the consent of the Requested State, use or transfer information or evidence provided by the Requested State for investigations or proceedings other than those stated in the request. However, in cases where the charge is altered, the material provided may be used in so far as the offence, as charged, is an offence in respect of which mutual assistance could be provided under this Treaty.

ARTICLE 9

Protection of confidentiality 28/

Upon request:

(a) The Requested State shall use its best endeavours to keep confidential the request for assistance, its contents and its supporting documents as well as the fact of granting of such assistance. If the request cannot be executed without breaching confidentiality, the Requested State shall so inform the Requesting State, which shall then determine whether the request should nevertheless be executed;

(b) The Requesting State shall keep confidential evidence and information provided by the Requested State, except to the extent that the evidence and information is needed for the investigation and proceedings described in the request.

---

^{27/} Some countries may wish to omit this article or modify it, e.g. restrict it to fiscal offences.

^{28/} Provisions relating to confidentiality will be important for many countries but may present problems to others. The nature of the provisions in individual treaties can be determined in bilateral negotiations.

ARTICLE 10

Service of documents 29/

1. The Requested State shall effect service of documents that are transmitted to it for this purpose by the Requesting State.
2. A request to effect service of summonses shall be made to a Requested State not less than ... 30/ days before the date on which the appearance of a person is required. In urgent cases, the Requested State may waive the time requirement.

ARTICLE 11

Obtaining of evidence 31/

1. The Requested State shall, in conformity with its law and upon request, take the sworn or affirmed testimony, or otherwise obtain statements of persons or require them to produce items of evidence for transmission to the Requesting State.
2. Upon request of the Requesting State, the parties to the relevant proceedings in the Requesting State, their legal representatives and representatives of the Requesting State may, subject to the laws and procedures of the Requested State, be present at the proceedings.

29/ More detailed provisions relating to the service of documents, such as writs and judicial verdicts, can be determined bilaterally. Provisions may be desired providing for service of documents by mail or other manner, and providing for the forwarding of proof of service of the documents. For example, proof of service could be given by means of a receipt dated and signed by the person served or by means of a declaration made by the Requested State that service has been effected and stating the form and date of such service. One or other of these Documents could be sent promptly to the Requesting State. The Requested State could, if the Requesting State so requests, state whether service has been effected in accordance with the law of the Requested State. If service could not be effected, the reasons could be communicated promptly by the Requested State to the Requesting State.

30/ Depending on travel distance and related arrangements.

31/ This article is concerned with the obtaining of evidence in judicial proceedings, the taking of a statement of a person by a less formal process and the production of items of evidence.

/...

ARTICLE 12

Right or obligation to decline to give evidence

1. A person who is required to give evidence in the Requested or Requesting State may decline to give evidence where either:

(a) The law of the Requested State permits or requires that person to decline to give evidence in similar circumstances in proceedings originating in the Requested State; or

(b) The law of the Requesting State permits or requires that person to decline to give evidence in similar circumstances in proceedings originating in the Requesting State.

2. If a person claims that there is a right or obligation to decline to give evidence under the law of the other State, the State where that person is present shall, with respect thereto, rely on a certificate of the competent authority of the other State as evidence of the existence or non-existence of that right or obligation.

ARTICLE 13

Availability of persons in custody to give evidence
or to assist in investigations 32/

1. Upon request of the Requesting State, and if the Requested State agrees and its law so permits, a person in custody in the latter State may, subject to his or her consent, be temporarily transferred to the Requesting State to give evidence or to assist in the investigations.

2. While the person transferred is required to be held in custody under the law of the Requested State, the Requesting State shall hold that person in custody and shall return that person in custody to the Requested State at the conclusion of the matter in relation to which transfer was sought or at such earlier time as the person's presence is no longer required.

3. Where the Requested State advises the Requesting State that the transferred person is no longer required to be held in custody, that person shall be set at liberty and be treated as a person referred to in article 14.

32/ In bilateral negotiations, provisions may also be introduced dealing with such matters as the modalities and time of restitution of evidence and the setting of a time limit for the presence of the person in custody in the Requesting State.

ARTICLE 14

Availability of other persons to give evidence
or assist in investigations 33/

1. The Requesting State may request the assistance of the Requested State in inviting a person:

(a) To appear in proceedings in relation to a criminal matter in the Requesting State unless that person is the person charged; or

(b) To assist in the investigations in relation to a criminal matter in the Requesting State.

2. The Requested State shall invite the person to appear as a witness or expert in proceedings or to assist in the investigations. Where appropriate, the Requested State shall satisfy itself that satisfactory arrangements have been made for the person's safety.

3. The request or the summons shall indicate the approximate allowances and the travel and subsistence expenses payable by the Requesting State.

4. Upon request, the Requested State may grant the person an advance, which shall be refunded by the Requesting State.

ARTICLE 15

Safe conduct 34/

1. Subject to paragraph 32 of this article, where a person is in the Requesting State pursuant to a request made under articles 13 or 14:

(a) That person shall not be detained, prosecuted, punished or subjected to any other restrictions of personal liberty in the Requesting State in respect of any acts or omissions or convictions that preceded the person's departure from the Requested State;

(b) That person shall not, without that person's consent, be required to give evidence in any proceeding or to assist in any investigation other than the proceeding or investigation to which the request relates.

33/ Provisions relating to the payment of the expenses of the person providing assistance are contained in paragraph 3 of article 14. Additional details, such as provision for the payment of costs in advance, can be the subject of bilateral negotiations.

34/ These provisions may be required as the only way of securing important evidence in proceedings involving serious national and transnational crime. However, as they may raise difficulties for some countries, the precise content of the article, including any additions or modifications, can be determined in bilateral negotiations.

/...

2. Paragraph 1 of this article shall cease to apply if that person, being free to leave, has not left the Requesting State within a period of [15] consecutive days, or any longer period otherwise agreed on by the Parties, after that person has been officially told or notified that his or her presence is no longer required or, having left, has voluntarily returned.

3. A person who does not consent to a request pursuant to article 13 or accept an invitation pursuant to article 14 shall not, by reason thereof, be liable to any penalty or be subjected to any coercive measure, notwithstanding any contrary statement in the request or summons.

ARTICLE 16

Provision of publicly available documents and other records 35/

1. The Requested State shall provide copies of documents and records in so far as they are open to public access as part of a public register or otherwise, or in so far as they are available for purchase or inspection by the public.

2. The Requested State may provide copies of any other document or record under the same conditions as such document or record may be provided to its own law enforcement and judicial authorities.

ARTICLE 17

Search and seizure 36/

The Requested State shall, in so far as its law permits, carry out requests for search and seizure and delivery of any material to the Requesting State for evidentiary purposes, provided that the rights of bona fide third parties are protected.

35/ The question may arise whether this should be discretionary. This provision can be the subject of bilateral negotiations.

36/ Bilateral arrangements may cover the provision of information on the results of search and seizure and the observance of conditions imposed in relation to the delivery of seized property.

ARTICLE 18

Certification and authentication 37/

A request for assistance and the supporting documents thereto, as well as documents or other material supplied in response to such a request, shall not require certification or authentication.

ARTICLE 19

Costs 38/

The ordinary costs of executing a request shall be borne by the Requested State, unless otherwise determined by the Parties. If expenses of a substantial or extraordinary nature are or will be required to execute the request, the Parties shall consult in advance to determine the terms and conditions under which the request shall be executed as well as the manner in which the costs shall be borne.

ARTICLE 20

Consultation

The Parties shall consult promptly, at the request of either, concerning the interpretation, the application or the carrying out of this Treaty either generally or in relation to a particular case.

ARTICLE 21

Final provisions

1. This Treaty is subject to (ratification, acceptance or approval). The instruments of (ratification, acceptance or approval) shall be exchanged as soon as possible.

37/ The laws of some countries require authentication before documents transmitted from other countries can be admitted in their courts, and, therefore, would require a clause setting out the authentication required.

38/ More detailed provisions may be included, for example, the Requested State would meet the ordinary cost of fulfilling the request for assistance except that the Requesting State would bear (a) the exceptional or extraordinary expenses required to fulfil the request, where required by the Requested State and subject to previous consultations; (b) the expenses associated with conveying any person to or from the territory of the Requested State, and any fees, allowances or expenses payable to that person while in the Requesting State pursuant to a request under articles 11, 13 or 14, paragraphs 3 and 4; and (c) the expenses associated with conveying custodial or escorting officers; (d) the expenses involved in reports of experts.

/...

2. This Treaty shall enter into force on the thirtieth day after the day on which the instruments of (ratification, acceptance or approval) are exchanged.
3. This Treaty shall apply to requests made after its entry into force, even if the relevant acts or omissions occurred prior to that date.
4. Either Contracting Party may denounce this Treaty by giving notice in writing to the other Party. Such denunciation shall take effect six months following the date on which it is received by the other Party.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Treaty.

_____
Done at _____ on _____ in the _____
and _____ languages (both) texts being equally authentic."
(all)

OPTIONAL PROTOCOL TO THE MODEL TREATY ON MUTUAL ASSISTANCE
IN CRIMINAL MATTERS CONCERNING THE PROCEEDS OF CRIME 39/

1. In this Protocol 'proceeds of crime' means any property suspected, or found by a court, to be property directly or indirectly derived or realized as a result of the commission of an offence or to represent the value of property and other benefits derived from the commission of an offence.
2. The Requested State shall, upon request, endeavour to ascertain whether any proceeds of the crime alleged are located within its jurisdiction and shall notify the Requesting State of the results of its inquiries. In making the request, the Requesting State shall notify the Requested State of the basis of its belief that such proceeds may be located within its jurisdiction.

_____

39/ This Optional Protocol is included on the ground that questions of forfeiture are conceptually different from, although closely related to, matters generally accepted as falling within the description of mutual assistance. However, States may wish to include these provisions in the text because of their importance in dealing with organized crime. Moreover, assistance in forfeiting the proceeds of crime has now emerged as a new instrument in international co-operation. Provisions similar to those outlined in the Optional Protocol appear in many bilateral assistance treaties. Further details can be provided in bilateral arrangements. One matter that could be considered is the need for other provisions dealing with issues related to bank secrecy. An addition could, for example, be made to paragraph 4 providing that the Requested State shall, upon request, take such measures as are permitted by its law to require compliance with monitoring orders by financial institutions. Provision could be made for the sharing of the proceeds of crime between the Contracting States or for consideration of the disposal of the proceeds on a case-by-case basis.

/...

3. In pursuance of a request made under paragraph 2 of this Protocol, the Requested State shall endeavour to trace assets, investigate financial dealings, and obtain other information or evidence that may help to secure the recovery of proceeds of crime.

4. Where, pursuant to paragraph 2 of this Protocol, suspected proceeds of crime are found, the Requested State shall upon request take such measures as are permitted by its law to prevent any dealing in, transfer or disposal of, those suspected proceeds of crime, pending a final determination in respect of those proceeds by a court of the Requesting State.

5. The Requested State shall, to the extent permitted by its law, give effect to or permit enforcement of a final order forfeiting or confiscating the proceeds of crime made by a court of the Requesting State or take other appropriate action to secure the proceeds following a request by the Requesting State. 40/

6. The Parties shall ensure that the rights of bona fide third parties shall be respected in the application of this Protocol.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Treaty.

_____
Done at _____ on _____ in the _____
and _____ languages (both) texts being equally authentic."
(all)

DRAFT RESOLUTION III

Model treaty on the transfer of proceedings in
criminal matters

The Eighth United Nations Congress on the Prevention of Crime and the
Treatment of Offenders,

Recommends to the General Assembly the adoption of the following draft
resolution:

Model Treaty on the Transfer of Proceedings in Criminal Matters

The General Assembly,

Recalling the Milan Plan of Action, 2/ adopted by the Seventh United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders and endorsed by the General Assembly in its resolution 40/32 of 29 November 1985,

_____
40/ The Parties might consider widening the scope of the Optional Protocol by the inclusion of references to victims' restitution and the recovery of fines imposed as a sentence in a criminal prosecution.

/...

Recalling also the Guiding Principles for Crime Prevention and Criminal Justice in the Context of Development and a New International Economic Order, 3/ which, in principle 37, stipulate that the United Nations should prepare model instruments suitable for use as international and regional conventions and as guides for national implementing legislation,

Recalling further resolution 12 of the Seventh Congress 4/ on the transfer of proceedings in criminal matters, in which the Committee on Crime Prevention and Control was requested to study this subject and to consider the possibility of formulating a model agreement in this area,

Acknowledging the valuable contributions made by Governments, non-governmental organizations and individual experts to the drafting of the model treaty on the transfer of proceedings in criminal matters, in particular the International Expert Meeting on the United Nations and Law Enforcement, held under the auspices of the United Nations at Baden, Austria from 16 to 19 November 1987, the interregional preparatory meeting for the Eighth United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders on United Nations norms and guidelines in crime prevention and criminal justice and implementation and priorities for further standard setting 41/ and the regional preparatory meetings for the Eighth Congress,

Convinced that the establishment of bilateral and multilateral arrangements for the transfer of proceedings in criminal matters will greatly contribute to the development of more effective international co-operation aimed at controlling crime,

Conscious of the need to respect human dignity and recalling the rights conferred upon every person involved in criminal proceedings, as embodied in the Universal Declaration of Human Rights 6/ and the International Covenant on Civil and Political Rights, 7/

Recognizing the importance of the model treaty as an effective way of dealing with the complex aspects, consequences and modern evolution of transnational crime,

1. Adopts the Model Treaty on the Transfer of Proceedings in Criminal Matters, contained in the annex to the present resolution, as a useful framework that could be of assistance to States interested in negotiating and concluding bilateral or multilateral treaties aimed at improving co-operation in matters of crime prevention and criminal justice;

2. Invites Member States, if they have not yet established treaty relations with other States in regard to transfer of proceedings in criminal matters, or if they wish to revise existing treaty relations, to take the Model Treaty into account whenever doing so;

41/ A/CONF.144/IPM.5.

3. Urges Member States to strengthen international co-operation in criminal justice;

4. Also urges Member States to inform the Secretary-General periodically of efforts undertaken to establish arrangements for the transfer of proceedings in criminal matters;

5. Requests the Committee on Crime Prevention and Control to conduct periodic reviews of the progress attained in this field;

6. Requests the Secretary-General to assist Member States, at their request, in the development of treaties on the transfer of proceedings in criminal matters and to report regularly thereon to the Committee.

Annex

MODEL TREATY ON THE TRANSFER OF PROCEEDINGS IN CRIMINAL MATTERS

PREAMBLE

The _____ and the _____

Desirous of further strengthening international co-operation and mutual assistance in criminal justice, on the basis of the principles of respect for national sovereignty and jurisdiction and of non-interference in the internal affairs of States,

Believing that such co-operation should further the ends of justice, the social resettlement of offenders and the interests of the victims of crime,

Bearing in mind that the transfer of proceedings in criminal matters contributes to effective administration of justice and to reducing conflicts of competence,

Aware that the transfer of proceedings in criminal matters can help to avoid pre-trial detention and thus reduce the prison population,

Convinced, therefore, that the transfer of proceedings in criminal matters should be promoted,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

Scope of application

1. When a person is suspected of having committed an offence under the law of a State which is a Contracting Party, that State may, if the interests of the proper administration of justice so require, request another State which is a Contracting Party to take proceedings in respect of this offence.

/...

สนธิสัญญา
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
กับ
รัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา
ว่าด้วย
ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญา

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา
ปรารถนาที่จะสร้างไว้และกระชับสายสัมพันธ์ที่มีมาช้านาน ซึ่งผูกพัน
สองประเทศไว้ด้วยกัน และที่จะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญาบางส่วน
ประสิทธิผล

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

พันธกรณีที่จะให้ความช่วยเหลือ

1. รัฐบาลที่ตกลงที่จะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามบทบัญญัติแห่ง
สนธิสัญญานี้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี และกระบวนการ
อื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องอาญา

2. ความช่วยเหลือให้รวมถึง แต่ไม่เจาะจงเฉพาะเรื่องต่อไปนี้

- (ก) การสืบสวนบุคคล และการสอบปากคำบุคคล
- การชักหาให้ซึ่งเอกสาร บันทึกลง และพยานหลักฐาน
- ข) การส่งเอกสาร
- ง) การปฏิบัติตามคำร้องขอในการค้นและการปิด
- (จ) การโอนหัวบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อการสืบสวนบุคคล
- (ฉ) การสืบหาตัวบุคคล
- (ช) การเริ่มกระบวนการทางอาญาตามคำร้องขอ และ

/(ช) การให้ ...

(ข) การให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการรับทรัพย์สิน

3. การให้ความช่วยเหลือให้กระทำโดยจะคงไม่คำนึงว่าการกระทำ ซึ่งเป็นมูลกรณีของการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญาในรัฐ บุรีของรัฐจะต้องห้ามตามกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอหรือไม่ หรือรัฐผู้รับคำร้องขอ จะมีอำนาจดำเนินการต่อการกระทำเช่นนั้นในพฤติการณ์ที่อันองเค็มวักกันหรือไม่

4. สนธิสัญญาที่มุ่งประสงค์เพียงเพื่อให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ระหว่างหน่วยราชการในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของรัฐภาคีเท่านั้น และมีได้ มุ่งประสงค์หรือทำขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือเช่นนั้นแก่เอกชน

5. เอกชนไม่อาจให้อำนาจพยานบุคคลใดในสนธิสัญญานี้ เพื่อชักจูง การดำเนินการตามคำร้องขอ หรือเพื่อขอให้ไม่ไ้รับหรือไม่รับฟังพยานหลักฐานที่ได้มา ภายใต้สนธิสัญญา

6. สนธิสัญญาไม่ใช้บังคับแก่การดำเนินการตามหมายจับ หรือแก่ ความผิดทางทหาร เพื่อวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญา ความผิดทางทหารหมายถึง ความผิดตามกฎหมายและกฎข้อบังคับทางทหารซึ่งไม่เป็นความผิดตามกฎหมายอาญา ขรรคมคา

ข้อ 2

ข้อจำกัดในการปฏิบัติตามคำร้องขอ

1. รัฐผู้รับคำร้องขออาจปฏิเสธที่จะดำเนินการตามคำร้องขอในกรณี
(ก) คำร้องขอนั้นจะกระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง หรือ
ผลประโยชน์สาธารณะที่สำคัญอื่น ๆ ของรัฐผู้รับคำร้องขอ หรือ
(ข) คำร้องขอนั้นเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางทหารเมือง

2. ก่อนที่จะปฏิเสธการดำเนินการตามคำร้องขอใด ๆ ตามข้อนี้
รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องวินิจฉัยก่อนว่าสามารถให้ความช่วยเหลือได้หรือไม่ภายใต้

/เจือไนเซ ...

เงื่อนไขที่รัฐผู้รับคำร้องขอเห็นว่าจำเป็น ถ้ารัฐผู้ร้องขอยอมรับความช่วยเหลือตาม
เงื่อนไขดังกล่าวแล้วก็จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น

3. ถ้าการดำเนินการตามคำร้องขอจะเป็นการแทรกแซงการสืบสวน-
สอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญาซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ในรัฐผู้รับคำ
ร้องขอ รัฐผู้รับคำร้องขออาจจะเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอ หรือให้การ
ดำเนินการตามคำร้องขอนั้นอยู่ภายใต้บังคับเงื่อนไขที่รัฐผู้รับคำร้องขอเห็นว่าจำเป็น
หลังจากที่ไต่หาหรือกับรัฐผู้ร้องขอแล้ว

4. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบโดยทันท่วงทีถึงเหตุผล
ในการปฏิเสธ หรือการเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ข้อ 3

เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลาง

1. รัฐภาคีแต่ละฝ่ายจะจัดตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของตนขึ้น
2. สำหรับสหรัฐอเมริกา เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางคือรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรม หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย
3. สำหรับราชอาณาจักรไทย เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางให้แก่
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ซึ่งได้รับการมอบหมาย
4. เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐจะเป็นผู้ทำคำร้องขอภายใต้
สนธิสัญญานี้ ส่งไปยังเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐผู้รับคำร้องขอ

ข้อ 4

สาระของคำร้องขอสำหรับความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1. คำร้องขอความช่วยเหลือจะต้องทำเป็นฉบับสภกษัตริย์ในภาษา
ของรัฐผู้รับคำร้องขอ เอกสารประกอบที่ส่งไปด้วยจะต้องแปลเป็นภาษาของรัฐ
ผู้รับคำร้องขอ คำแปลเหล่านั้นจะต้องได้รับการรับรองโดยผู้แปลซึ่งได้รับความเห็นชอบ
หรือที่ไต่ให้คำสาบานถึงความถูกต้องหรือความแนบเนียนปฏิบัติของรัฐผู้ร้องขอ

/2. คำร้องขอ ...

2. คำร้องขอจะทอ้งระบุถึง

- (ก) ชื่อหน่วยงานที่ดำเนินการสืบสวนสอบสวน คำเป็นการฟ้องคดี หรือคำเป็นกระบวนการทางอาญา ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับคำร้องขอ
- (ข) เรื่องและลักษณะของกรสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญา
- (ค) รายละเอียดเกี่ยวกับพยานหลักฐานหรือข้อสนเทศที่ทอ้งการ หรือการขอให้คำเป็นการให้ความช่วยเหลือ และ
- (ง) วัตถุประสงค์ของการร้องขอพยานหลักฐาน ข้อสนเทศ หรือความช่วยเหลืออื่น ๆ

3. ในกรณีที่มีสมควร คำร้องขอให้ระบุ

- (ก) ข้อสนเทศที่มีอยู่เกี่ยวกับรูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลที่จะให้สัมภาษณ์
- (ข) รูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลที่จะส่งเอกสารให้ ความเกี่ยวพันของบุคคลนั้นกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญา และวิธีการที่ขอให้ส่งเอกสาร
- (ค) รูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลทั้งหมดซึ่งจะเป็นผู้ให้พยานหลักฐานที่ทอ้งการ
- (ง) รายละเอียดที่ชัดเจนของสถานที่ หรือบุคคลที่จะให้ค้นหา และสิ่งของที่จะให้ปิด
- (จ) รายละเอียดของวิธีการที่จะให้ใ้เข้ามาและบันทึกซึ่งคำพยาน หรือคำให้การ
- (ฉ) รายการข้อซักถามที่จะให้ตอบ
- (ช) รายละเอียดของกระบวนการที่จะต้องปฏิบัติเป็นการเฉพาะในการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น
- (ซ) ข้อสนเทศเกี่ยวกับเงินค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายที่บุคคลซึ่งปรากฏตัวในรัฐบัตร้องขอมีสิทธิได้รับ และ
- (ญ) ข้อสนเทศอื่นใดซึ่งอาจจจะแจ้งให้รัฐบัตร้องขอทราบ เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินการตามคำร้องขอ

ข้อ 5

การปฏิบัติตามคำร้องขอ

1. เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องปฏิบัติตามคำร้องขอโดยทันท่วงที หรือในกรณีที่เหมาะสม ให้ส่งคำร้องขอไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่จะปฏิบัติตามคำร้องขอนั้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่จะปฏิบัติตามคำร้องขอของรัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องกระทำทุกอย่างในอำนาจของตนเพื่อกำเนินการตามคำร้องขอ รวมทั้งจะต้องออกหมายเรียก หมายค้น หรือใช้วิธีการอื่นใดที่จำเป็นในการปฏิบัติตามคำร้องขอนั้น

2. ในกรณีที่การปฏิบัติตามคำร้องขอจำเป็นต้องมีการดำเนินการทางศาล หรือทางบริหาร ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับคำร้องขอส่งคำร้องขอนั้นไปยังเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมของรัฐผู้รับคำร้องขอ โดยรัฐผู้รับคำร้องขอไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

3. คำร้องขอจะได้รับการดำเนินการตามกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ เว้นแต่สนธิสัญญานี้จะกำหนดเป็นอย่างอื่น อย่างไรก็ตาม วิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในคำร้องขอจะได้รับการปฏิบัติตาม เว้นแต่วิธีดำเนินการนั้นจะไม่สอดคล้องกับกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ

ข้อ 6

ค่าใช้จ่าย

รัฐผู้รับคำร้องขอจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามคำร้องขอ นอกเหนือค่าปรับการพยานผู้เสียหาย ค่าทนายและค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเดินทางของบุคคลตามกฎหมาย 12 และข้อ 16 ซึ่งรัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ 7

ข้อจำกัดการไว้

1. รัฐผู้รับคำร้องขอจะไม่ใช้ข้อสนทนและพยานหลักฐานที่ได้รับมาภายใต้สนธิสัญญานี้ รวมทั้งข้อสนทนาที่สืบเนื่องมาจากข้อสนทนและพยานหลักฐานนั้น

/เพื่อวัตถุประสงค์ ...

เพื่อวัตถุประสงค์ที่นอกเหนือไปจากที่ไถ่ระบุไว้ในคำร้องขอโดยไม่ได้รับความยินยอม
ล่วงหน้าของรัฐผู้รับคำร้องขอ

2. รัฐผู้รับขออนุญาตกำหนดให้รักษาการยื่นคำร้องขอความช่วยเหลือ
สาระของคำร้องขอ เอกสารที่เกี่ยวข้อง และการให้ความช่วยเหลือไว้เป็นความลับ
ถ้ารัฐผู้รับคำร้องขอไม่สามารถปฏิบัติตามคำร้องขอนั้นโดยไม่ฝ่าฝืนข้อกำหนดการรักษา
ความลับดังกล่าวได้ ให้รัฐผู้รับคำร้องขอแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบเพื่อวินิจฉัยว่าจะบัง
กงให้ปฏิบัติตามคำร้องขอนั้นหรือไม่

3. รัฐผู้รับคำร้องขออาจกำหนดให้รักษาข้อสนเทศ หรือพยานหลักฐาน
ที่ไถ่ส่งให้ และข้อสนเทศที่ไถ่สืบเนื่องมาจากข้อสนเทศ หรือพยานหลักฐานนั้นไว้เป็น
ความลับตามเงื่อนไขที่รัฐผู้รับคำร้องขอจะไถ่ระบุไว้ ในกรณีเช่นนี้ รัฐผู้ร้องขอ
จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว เว้นแต่เมื่อข้อสนเทศหรือพยานหลักฐานนั้นจำเป็น
ต่อการพิจารณาพักโคบายเบกเนชันเป็นผลจากการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือ
กระบวนการทางอาญาที่ไถ่ระบุไว้ในคำร้องขอ

ข้อ 8

การสืบพยานบุคคล การสอบปากคำ และการแสดงพยานหลักฐาน
ในรัฐผู้รับคำร้องขอ

1. เมื่อมีคำร้องขอให้เรียกบุคคลใดไปเพื่อเปิดความเป็นพยาน ให้
ปากคำ หรือแสดงเอกสาร บันทึก หรือสิ่งของในรัฐผู้รับคำร้องขอ ให้ดำเนินการ
บังคับบุคคลนั้นให้กระทำตามที่คำร้องขอในลักษณะ และขอบเขตเดียวกันกับที่
กระทำในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญาในรัฐผู้รับคำ
ร้องขอ

2. ในกรณีที่บุคคลซึ่งกล่าวถึงในวรรค 1 อ้างความคุ้มกัน ความไร้
ความสามารถหรือเอกสิทธิ์ตามกฎหมายของรัฐผู้ร้องขอ ให้รัฐผู้รับคำร้องขอยังคง
ดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานนั้น และแจ้งข้อกล่าวอ้างดังกล่าวให้รัฐผู้
ร้องขอทราบ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐผู้ร้องขอวินิจฉัย

13. รัฐผู้รับคำ ...

3. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับวันและสถานที่ที่จะดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐาน

4. ในระหว่างการดำเนินการตามคำร้องขอ รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องอนุญาตให้บุคคลที่ระบุไว้ในคำร้องขออยู่ตัวในการสืบพยานบุคคลหรือการสอบปากคำ และจะต้องอนุญาตให้บุคคลนั้นติดตามบุคคลผู้เบิกความเป็นพยาน หรือให้ปากคำได้เท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ

5. มันทิกทางธุรกิจที่ได้มาตามข้อนี้จะต้องได้รับการรับรองความถูกต้องแท้จริงโดยบุคคลผู้มีหน้าที่เก็บรักษา มันทิกนั้นตามแบบ ก. แนบท้ายสนธิสัญญาฯ โดยไม่จำกัดการรับรองอื่นอีก เอกสารที่มีการรับรองว่าถูกต้องแท้จริงตามวรรคนี้แล้วให้รับส่งเป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงตามที่ระบุไว้ในเอกสารนั้นได้

ข้อ 9

การจักหาให้ซึ่งมันทิกของหน่วยงานรัฐบาล

1. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องจักหาให้ซึ่งสำเนา มันทิกของหน่วยงานรัฐบาลที่เผยแพร่ต่อสาธารณชนได้

2. รัฐผู้รับคำร้องขออาจจักหา มันทิกหรือข้อสนเทศใด ๆ ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานรัฐบาลและมีได้เผยแพร่ต่อสาธารณชนให้แก่รัฐผู้ร้องขอได้ภายในขอบเขตและเงื่อนไขบางอย่างเกี่ยวกับที่จะหึงจักหาให้แก่หน่วยงานซึ่งมีอำนาจบังคับใช้กฎหมายหรือศาลแห่งรัฐผู้รับคำร้องขอ รัฐผู้รับคำร้องขออาจใช้ดุลพินิจปฏิเสธคำร้องขอตามวรรคนี้ทั้งหมด หรือบางส่วนก็ได้

3. เอกสารที่จักหาให้ตามข้อนี้จะต้องได้รับการรับรองความถูกต้องโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารนั้นตามแบบ ข. แนบท้ายสนธิสัญญาฯ โดยไม่จำกัดการรับรองอื่นอีก เอกสารที่รับรองว่าถูกต้องตามวรรคนี้แล้วให้รับส่งเป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงตามที่ระบุไว้ในเอกสารนั้นได้

ข้อ 10

การส่งเอกสาร

1. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องจัดส่งเอกสารทางกฎหมายมาให้ตามที่รัฐผู้ร้องขอได้ขอให้ส่ง
2. คำร้องขอให้ส่งเอกสารเพื่อเรียกบุคคลมาปรากฏตัวก่อนหน้าเจ้าหน้าที่ในรัฐผู้ร้องขอจะต้องจัดส่งให้ล่วงหน้าพอสมควรก่อนกำหนดการปรากฏตัว
3. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องส่งหลักฐานใบรับเอกสาร ลงวันที่และนามชื่อของผู้รับเอกสาร หรือคำเป็นบันทึกของการจัดส่งเอกสาร ลงนามโดยเจ้าหน้าที่ผู้จัดส่งเอกสาร ระเบียบวิธีการ และวันที่ที่ส่งเอกสารกลับคืนให้แก่รัฐผู้ร้องขอ
4. บุคคลที่มีถิ่นพำนักของรัฐผู้ร้องขอซึ่งได้รับเอกสารทางกฎหมาย เรียกให้ไปปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอตามข้อนี้ ไม่จำเป็นต้องอยู่ติดกับการวิพากษ์ทางอาญา หรือการปิดกั้นทางแพ่ง หรือโทษหรือมาตรการบังคับทางกฎหมายอื่น ๆ อันเนื่องมาจากการไม่ปฏิบัติตามเอกสารทางกฎหมายนั้น ถึงแม้ว่าจะได้มีการระบุโทษหรือมาตรการบังคับดังกล่าวไว้ในเอกสารนั้นก็ตาม

ข้อ 11

การค้นและการปิด

1. คำร้องขอให้ค้น ปิด และส่งมอบสิ่งของใด ๆ ไปยังรัฐผู้ร้องขอ จะได้รับการปฏิบัติตาม หากคำร้องขอนั้นมีข้อสันนิษฐานที่พอทำให้รัฐผู้รับคำร้องขอสามารถดำเนินการให้ทำตามกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ
2. เจ้าหน้าที่ทุกคนของรัฐผู้รับคำร้องขอซึ่งเก็บรักษาสิ่งของที่ปิดไว้ จะต้องรับรองความลับเนื่องจากการเก็บรักษา รูปพรรณ ลักษณะ และความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของนั้นตามแบบ ค. แนนท์บาสนธิสัญญาปี 1958 ไม่จำเป็นต้องมีการรับรองอื่นอีก หนังสือรับรองดังกล่าวให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่ระบุไว้ในหนังสือรับรองนั้นได้

ข้อ 12

การโอนตัวบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อการสืบสวนบุคคล

1. บุคคลที่ถูกคุมขังอยู่ในรัฐผู้รับคำร้องขอซึ่งถูกต้องการทั่วไปเป็นทพยานในรัฐที่ร้องขอจะต้องถูกส่งทั่วไปรัฐที่ร้องขอนั้นก่อนเมื่อบุคคลดังกล่าวและรัฐผู้รับคำร้องขอยินยอม
2. บุคคลที่ถูกคุมขังอยู่ในรัฐผู้ร้องขอซึ่งจำเป็นต้องปรากฏตัวในรัฐผู้รับคำร้องขอเพื่อร่วมในการสืบค้นหาบุคคลก่อนหน้าอาจถูกส่งทั่วไปยังรัฐผู้รับคำร้องขอ เมื่อบุคคลดังกล่าวและรัฐผู้รับคำร้องขอยินยอม
3. เพื่อวัตถุประสงค์หนึ่งข้อนี้
  - (ก) ให้รัฐผู้รับมีอำนาจและหน้าที่คุมขังบุคคลที่ถูกโอนตัวเว้นแต่รัฐผู้ส่งจะกำหนดเป็นอย่างอื่น
  - (ข) ให้รัฐผู้รับส่งบุคคลที่ถูกโอนตัวกลับไปคุมขังในรัฐผู้ส่งทันทีที่สภาการนัดอำนาจ หรือตามที่ตกลงกัน
  - (ค) รัฐผู้รับจะต้องไม่เรียกร้องให้รัฐผู้ส่งทำเป็นกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อรับตัวบุคคลที่ถูกโอนตัวไปกลับ และ
  - (ง) บุคคลที่ถูกโอนตัวจะได้รับการพักวันออกนอกขังในรัฐผู้ส่งเท่ากับระยะเวลาที่ถูกคุมขังอยู่ในรัฐผู้รับ

ข้อ 13

การค้นหาที่อยู่บุคคล

1. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องดำเนินการทุกอย่างที่เป็นเพื่อสืบหาตัวบุคคล ซึ่งรัฐผู้ร้องขอต้องการตัวเกี่ยวกับห้ามสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญาในรัฐผู้ร้องขอ ซึ่งเชื่อว่าอยู่ในรัฐผู้รับคำร้องขอนั้น
2. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบถึงผลของการสืบสวนสอบสวนในโอกาสแรก

ข้อ 14

การเริ่มกระบวนการทางอาญาตามคำร้องขอ

1. เมื่อรัฐหนึ่งมีอำนาจที่จะเริ่มดำเนินการทางอาญาแก่ประเทศให้อีกรัฐหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการ เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐแรกจะต้องแจ้งข้อเท็จจริงของเรื่องราวอย่างเป็นทางการให้เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐหลังทราบ ตำรวจผู้รับคำร้องขอมีอำนาจที่จะดำเนินการก็ได้เสนอเรื่องราวให้หน่วยงานผู้มีอำนาจเริ่มดำเนินการทางอาญา หน่วยงานเหล่านั้นจะให้คำวินิจฉัยว่าจะเริ่มดำเนินการทางอาญาหรือไม่ตามกฎหมายของประเทศตน
2. รัฐผู้รับคำร้องขอจะแจ้งผลการดำเนินการที่ได้กระทำเกี่ยวกับเรื่องราวที่ได้รับแจ้งจากรัฐผู้ร้องขอ และในกรณีที่เหมาะสม จะต้องส่งสำเนาคำวินิจฉัยของหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศตนให้รัฐผู้ร้องขอทราบ

ข้อ 15

การให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการวิหัตย์สิน

1. ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐหนึ่งทราบว่าวิหัตย์สินที่ได้มาจากหรือที่ใช่ในการกระทำความผิดอาญาอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งอาจถูกวิหัตย์หรือปิดกั้นไว้ได้ตามกฎหมายของรัฐหลัง เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐแรกอาจแจ้งไปยังเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐหลัง ถ้ารัฐหลังนั้นมีอำนาจในเรื่องดังกล่าวก็ได้เสนอข้อเสนอสืบหาหน่วยงานผู้มีอำนาจเพื่อพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสม หน่วยงานเหล่านั้นจะต้องให้คำวินิจฉัยตามกฎหมายของประเทศตน และจะต้องแจ้งผลการดำเนินการให้อีกรัฐหนึ่งทราบโดยผ่านเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของตน
2. รัฐภาคีอาจช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกระบวนการเกี่ยวกับการวิหัตย์สินที่ได้มาจากหรือที่ใช่ในการกระทำความผิดอาญาภายในขอบเขตเท่าที่จะกระทำได้ตามกฎหมายของรัฐตน และตามสนธิสัญญา

ข้อ 16

การปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอ

เมื่อรัฐผู้ร้องขอประสงค์จะให้บุคคลใดซึ่งอยู่ในรัฐผู้รับคำร้องขอ

ไปปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐผู้รับคำร้องขอ
เชิญบุคคลนั้นไปปรากฏตัวก่อนหน่วยงานที่เกี่ยวของในรัฐผู้ร้องขอ พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบ
จำนวนค่าใช้จ่ายที่บุคคลนั้นจะไต่รับ รัฐผู้รับคำร้องขอจะทองแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบ
ค่าคอมของบุคคลนั้นโดยพลัน

ข้อ 17

หลักประกัน

1. บุคคลใดที่เปิดเผยความเป็นพยานหรือให้ปากคำในดินแดนของรัฐ
ผู้ร้องขอตามข้อขอของสนธิสัญญานี้ จะไม่ถูกส่งมอบหรือถูกคุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพ
ส่วนบุคคลอื่น ๆ โดยเหตุจากเหตุการณ์ใด ๆ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนที่บุคคลดังกล่าวจะเดินทาง
ออกจากรัฐผู้รับคำร้องขอ.

2. หลักประกันที่ระบุไว้ในข้อนี้ให้สิ้นสุดลงเมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสที่จะ
ออกจากรัฐผู้ร้องขอภายในระยะเวลา 15 วันติดต่อกัน หลังจากที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงาน
ที่เกี่ยวของแล้วว่าคนไม่จำเป็นต้องอยู่ในรัฐนั้นอีกต่อไป แต่ก็ยังคงอยู่ในรัฐผู้ร้องขอได้อีก
ต่อไป หรือไต่กลับเข้ามาโดยสมัครใจ หลังจากที่ได้ออกไปจากรัฐผู้ร้องขอไปแล้ว.

ข้อ 18

การคืนเอกสาร ยันตีค หรือสิ่งของ

รัฐผู้ร้องขอจะต้องคืนเอกสาร ยันตีค หรือสิ่งของที่ได้รับมาจากการ
ปฏิบัติการตามคำร้องขอให้แก่รัฐผู้รับคำร้องขอในโอกาสแรก เว้นแต่รัฐผู้รับคำร้องขอจะ
บอกสละการคืน

ข้อ 19

ความไม่ขัดกันระหว่างสนธิสัญญานี้กับสนธิสัญญาอื่นและกฎหมายภายใน

ความช่วยเหลือและระบวนการที่ระบุไว้ในสนธิสัญญานี้ จะไม่จำกัดภาคี
ฝ่ายใดที่จะให้ความช่วยเหลือโดยอาศัยบทบัญญัติของความตกลงระหว่างประเทศอื่น
ซึ่งรัฐนั้นเป็นภาคี หรือโดยอาศัยบทบัญญัติของกฎหมายภายในของตน

ข้อ 20

การให้สกัดบารันและการมีผลใช้บังคับ

1. สนธิสัญญานี้จะต้องได้รับการให้สกัดบารัน สักบารันสารจะมีการแลกเปลี่ยนกันที่กรุงวอชิงตันโคมเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้
2. สนธิสัญญานี้จะมิได้ใช้บังคับเมื่อมีการแลกเปลี่ยนสักบารันสาร

ข้อ 21

การยกเลิก

ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจยกเลิกสนธิสัญญานี้เมื่อใดก็ได้โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบ การยกเลิกจะมีผลหกเดือนหลังจากวันที่แจ้งนั้น

เพื่อเป็นพยานแห่งการนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลแต่ละฝ่ายได้ลงนามสนธิสัญญานี้

ทำ ณ กรุงเพท ๗ คู่กันเป็นสองฉบับ เป็นภาษาไทยและอังกฤษ แต่ละฉบับถูกต้องเท่าเทียมกัน เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2529 ตรงกับปี 1986 ของคริสต์ศักราช

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ทศอาเน็ทเอ็ด

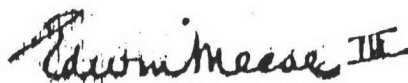
(สิทธิ เชาตศิลา)

รองนายกรัฐมนตรี

และ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
แห่งประเทศไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา

(นายเอ็ดวิน มีส)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
แห่งสหรัฐอเมริกา

แบบ ก

หนังสือรับรองความถูกต้องแท้จริงของบันทึกทางธุรกิจ

ข้าพเจ้า ..... ขอให้คำรับรองว่าหากข้อความ
(ชื่อ)

ดังกล่าวไปนี้ไม่เป็นจริง ข้าพเจ้าอาจรับโทษทางอาญา

ข้าพเจ้าทำงานที่ .....
(ชื่อสถานธุรกิจที่มีเอกสาร)

ตำแหน่ง ..... ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบันทึก
(ชื่อตำแหน่งทางธุรกิจ)

แต่ละฉบับที่แนบมาเป็นต้นฉบับหรือฉบับที่อยู่ในความครอบครองของ .....
(ชื่อสถาน
ธุรกิจที่มีเอกสาร)

ข้าพเจ้าขอรับรองด้วยว่า

- (ก) บันทึกดังกล่าวได้ทำขึ้นในขณะหรือในเวลาใกล้เคียงกับการเกิด
ของเหตุการณ์ที่ระบุในเอกสาร โดย (หรือจาก) ข้อเสนอแนะที่ส่งโดย
บุคคลที่ทราบเหตุการณ์นั้น ๆ
- (ข) การเก็บรักษาบันทึกดังกล่าว เป็นไปตามทางปฏิบัติปกติของธุรกิจ
- (ค) บันทึกดังกล่าวได้ทำขึ้นตามทางปฏิบัติปกติของธุรกิจ
- (ง) ถ้าบันทึกดังกล่าวมิใช่ต้นฉบับ ก็เป็นฉบับ

.....
(ลงมือชื่อ)

.....
(วัน เดือน ปี)

แบบ ข

คำรับรองความถูกต้องของเอกสาร

ข้าพเจ้า ..... ขอให้คำรับรองว่า
(ชื่อ)

หากข้อความดังต่อไปนี้ไม่เป็นจริง ข้าพเจ้าอาจรับโทษทางอาญา

ตำแหน่งราชการของข้าพเจ้าใน .....
(ชื่อประเทศ)

คือ ..... และในตำแหน่งนี้ข้าพเจ้ามีอำนาจตามกฎหมาย
(ตำแหน่ง)

ของ ..... ที่จะรับรองว่าเอกสารที่แนบและที่จะไต่ถาม
(ชื่อประเทศ)

ข้างท้ายนี้เป็นสำเนาที่ถูกต้องของบันทึกทางราชการซึ่งได้ทำขึ้นโดย หรือเก็บไว้ที่

..... ซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐบาล .....
(ชื่อหน่วยงานรัฐบาล) (ชื่อประเทศ)

รายละเอียดของเอกสาร

.....
(ลายมือชื่อ)

.....
(ตำแหน่ง)

.....
(วัน เดือน ปี)

/แบบ ก.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือ
ระหว่างประเทศทางอาญา

พ.ศ. ....

หลักการ

ไว้มีกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันการประกอบอาชญากรรมมีแนวโน้มที่จะกระทำร่วมกัน เป็นเครือข่ายในดินแดนของหลายประเทศ และกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของแต่ละประเทศโดยลำพังไม่อาจป้องกันและปราบปรามได้อย่างเด็ดขาด การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศ สมควรกำหนดมาตรการไว้เกี่ยวกับอาชญากรรมและรับความช่วยเหลือระหว่างประเทศทางอาญา เพื่อให้ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

"ความช่วยเหลือทางอาญา" หมายความว่า ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการดำเนินการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี จับทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา

"ผู้ประสานงานกลาง" หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ประสานงานในการให้ความช่วยเหลือทางอาญาแก่ต่างประเทศ หรือขอความช่วยเหลือทางอาญาจากต่างประเทศ ตามพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือทางอาญาแก่ต่างประเทศตามคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาที่ผู้ประสานงานกลางส่งให้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

ผู้ประสานงานกลาง

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบหมาย เป็นผู้ประสานงานกลาง

มาตรา 7 ผู้ประสานงานกลาง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) รับคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาจากประเทศผู้ร้องขอ และส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
- (2) รับคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย และส่งให้ประเทศผู้รับคำร้องขอ
- (3) พิจารณาและวินิจฉัยว่าจะใช้หรือขอความช่วยเหลือทางอาญาหรือไม่

- (4) ติดตามและเร่งรัดการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ เพื่อให้
ความช่วยเหลือแก่สื่อกลางอาชญากรรมที่ต่างประเทศเสร็จสิ้นโดยเร็ว
- (5) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติกิจการตามพระราชบัญญัตินี้
- (6) ดำเนินการอย่างอื่น เพื่อให้การให้หรือการขอความช่วยเหลือแก่สื่อกลาง
อาชญากรรมตามพระราชบัญญัตินี้บรรลุผล

มาตรา 8 ในการพิจารณาและวินิจฉัยตามมาตรา 7 (3) หาก
ผู้ประสานงานกลางเห็นว่า คำร้องขอความช่วยเหลือแก่สื่อกลางอาชญากรรมเป็นเรื่องเกี่ยวเนื่อง
กับการเมืองระหว่างประเทศ ผู้ประสานงานกลางจะแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา
ขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม
ผู้แทนกรมวิชัยกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นใดที่เห็นสมควร เป็นกรรมการ เพื่อให้ความเห็น
ประกอบการพิจารณาและวินิจฉัยก็ได้

หมวด 2

การให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือแก่สื่อกลางอาชญากรรม

ส่วนที่ 1
บททั่วไป

มาตรา 9 การให้ความช่วยเหลือแก่สื่อกลางอาชญากรรมที่ต่างประเทศต้องอยู่ใน
หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (1) ประเทศไทยอาจให้ความช่วยเหลือแก่สื่อกลางอาชญากรรมที่ประเทศผู้ร้องขอ
ได้ แม้ว่าจะไม่มีสนธิสัญญาในเรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาชญากรรมระหว่างกัน
แต่ประเทศผู้ร้องขอต้องบ่งชี้ว่าจะให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกันเมื่อ
ประเทศไทยร้องขอ

(2) การกระทำซึ่ง เป็นมูลคดีของความช่วยเหลือทางอาญา^๒นั้นเป็น ความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายไทย เว้นแต่ เป็นกรณีประเทศไทยกับ ประเทศผู้ร้องขอที่มีสนธิสัญญาในเรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญาต่อกัน และข้อความในสนธิสัญญาระบุไว้เป็นนัยอย่างอื่น ทั้งนี้ ความช่วยเหลือดังกล่าวต้อง เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(3) การให้ความช่วยเหลือทางอาญาต้องไม่กระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง หรือสาธารณประโยชน์ที่สำคัญอื่น ๆ ของประเทศไทย และต้องไม่ เกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมืองหรือความผิดทางทหาร

มาตรา 10 ประเทศที่มีสนธิสัญญาในเรื่องความร่วมมือระหว่าง ประเทศทางอาญากับประเทศไทยหากประสงค์จะขอความช่วยเหลือทางอาญาตามที่ บัญญัติไว้ในหมวดนี้จากประเทศไทย ให้นำคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาส่งไปยัง ผู้ประสานงานกลาง แต่สำหรับประเทศที่ไม่มีสนธิสัญญาในเรื่องดังกล่าวกับประเทศไทย ให้ส่งคำร้องขอดังกล่าวโดยวิธีทางการทูต

คำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาให้นำตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา 11 เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาจากต่าง ประเทศ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาและวินิจฉัยว่า คำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ จะให้ความช่วยเหลือทางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ได้หรือไม่ และได้ดำเนินการตาม ขั้นตอน และมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

ถ้าคำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือทางอาญาได้ และได้ ดำเนินการตามขั้นตอนและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลาง ส่งคำร้องขอนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

ถ้าคำร้องขอนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือทางอาญาได้ หรือ อาจให้ความช่วยเหลือได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ หรือมิได้ดำเนินการตาม

ขั้นตอน หรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธ
การให้ความช่วยเหลือพร้อมด้วยเหตุผล หรือแจ้งเงื่อนไขที่จำเป็นหรือเหตุขัดข้องให้
ประเทศผู้ร้องขอทราบ

ถ้าผู้ประสานงานกลางเห็นว่าควรดำเนินการตามคำร้องขอนี้จะเป็น
การแทรกแซงการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ในประเทศไทย ผู้ประสานงานกลางจะ
เลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอนี้หรือดำเนินการตามคำร้องขอนี้โดยกำหนด
เงื่อนไขที่จำเป็นก็ได้ แล้วจึงให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือทางอาญา
ให้ถือเป็นยุติ

มาตรา 12 ให้ผู้ประสานงานกลางส่งคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญา
จากต่างประเทศให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ดังนี้

(1) คำร้องขอให้ส่งปากคำพยาน จัดหาให้ซึ่งเอกสารหรือสิ่งของอื่นเป็น
พยานหลักฐาน ซึ่งเป็นการดำเนินการนอกศาล คำร้องขอให้จัดส่งเอกสาร คำร้องขอ
ให้ต้น คำร้องขอให้ยึดเอกสารหรือสิ่งของ และคำร้องขอให้สืบหาบุคคล ให้ส่งอธิบดี
กรมตำรวจดำเนินการ

(2) คำร้องขอให้สืบพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุ ซึ่งเป็น
การดำเนินการในศาล และคำร้องขอให้ดำเนินการจับหรือยึดทรัพย์สินอื่น ให้ส่งอธิบดี
กรมอัยการดำเนินการ

(3) คำร้องขอให้โอนหรือรับโอนบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อสืบพยานบุคคล
ให้ส่งอธิบดีกรมราชทัณฑ์ดำเนินการ

(4) คำร้องขอให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญา ให้ส่งอธิบดีกรมตำรวจ
และอธิบดีกรมอัยการดำเนินการ

มาตรา 13 เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาจากผู้ประสาน
งานกลาง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการให้พิจารณาช่วยเหลือทางอาญาตามที่คำร้อง

ขอขึ้น เมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ให้ส่งผลการดำเนินงาน ตลอดจนเอกสารและสิ่งของที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ประสานงานกลาง

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจประสงค์ หรือไม่อาจดำเนินการตามคำร้องขอขึ้นได้ ให้แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา 14 เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาและแจ้งผลให้ผู้ประสานงานกลางทราบแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางจัดการส่งผลการดำเนินงาน ตลอดจนเอกสารและสิ่งของที่เกี่ยวข้องให้แก่ประเทศผู้ร้อง

ส่วนที่ 2

การสอบสวนและการสืบพยานหลักฐาน

มาตรา 15 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาจากต่างประเทศให้สอบสวนปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานที่อยู่ในประเทศไทยในชั้นสอบสวน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามคำร้องขอขึ้น

ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวนปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานตามคำร้องขอในวรรคหนึ่ง ในกรณีที่จำเป็นให้มิได้ดำเนินการและยึดเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้แจ้งผลการดำเนินงานหรือส่งมอบพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

มาตรา 16 ถ้าสนธิสัญญาระหว่างประเทศผู้ร้องขอ กับประเทศไทยในเรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา กำหนดให้ต้องมีการรับรองความถูกต้องแห่งจึงมีแต่เอกสารอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจสั่งให้

บุคคลผู้มีหน้าที่เก็บรักษา เอกสารรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารนั้นตามแบบ และวิธีการที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาดังกล่าวหรือตามที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา 17 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาจาก ต่างประเทศให้สืบพยานหลักฐานในศาลไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้พนักงาน อัยการดำเนินการตามคำร้องขอ

ให้พนักงานอัยการมีอำนาจยื่นคำร้องขอต่อศาลที่บุคคลซึ่งจะเป็นพยาน หรือบุคคลซึ่งครอบครัวของผู้นั้นดูแลรักษาพยาน เอกสารหรือพยานวัตถุที่มีมูล่าเนาหรือมี ที่อยู่ในเขตศาลให้สืบพยานหลักฐานดังกล่าว และให้ศาลมีอำนาจดำเนินการสอบสวนพิจารณา สืบพยานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อศาลดำเนินการสืบพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้พนักงานอัยการยื่น คำร้องต่อศาลขอรับมีน้กักตัว เบิกความของพยานรวมทั้งพยานหลักฐานอื่นในสำนวนไป ส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ 3

การจัดหาให้ซึ่งเอกสารหรือข่าวสาร

ที่อยู่ในความควบคุมของหน่วยงานของรัฐบาล

มาตรา 18 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาจาก ต่างประเทศให้จัดหาเอกสารหรือข่าวสารที่อยู่ในความควบคุมของหน่วยงานของ รัฐบาลไทย ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งไปยังหน่วยงานที่ควบคุมของ เอกสารหรือข่าว สารนั้น และให้หน่วยงานดังกล่าวส่งมอบเอกสารหรือข่าวนั้นแก่ผู้ประสานงานกลาง

มาตรา 19 ในกรณีที่เอกสารหรือข่าวสารที่ต่างประเทศร้องขอตาม มาตรา 18 เป็นเอกสารหรือข่าวสารที่ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ และหน่วยงานที่ ควบคุมของเอกสารหรือข่าวสารดังกล่าว เห็นว่า ไม่อาจเปิดเผยหรือไม่สมควรเปิดเผย

เอกสารหรือข่าวสารตามคำร้องขอ หรืออาจเปิดเผยได้โดยมีเงื่อนไข ให้หน่วยงานดังกล่าวแจ้งเหตุขัดข้องหรือเงื่อนไขในการเปิดเผยเอกสารหรือข่าวสารให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา 20 ในการจัดหาเอกสารตามคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาจากต่างประเทศตามบทบัญญัติในส่วนนี้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่เก็บรักษาเอกสารนั้นรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารดังกล่าวตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

ส่วนที่ 4

การจัดส่งเอกสาร

มาตรา 21 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาจากต่างประเทศให้จัดส่งเอกสารทางกฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอ และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

หากเอกสารทางกฎหมายที่ได้รับคำร้องขอให้จัดส่งเป็นเอกสารเพื่อเรียกบุคคลไปปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่หรือศาลในประเทศผู้ร้องขอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจัดส่งให้แก่ผู้รับล่วงหน้าพลสมควรก่อนกำหนดการปรากฏตัว

การแจ้งผลการส่งเอกสารให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

มาตรา 22 บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามกฎหมายของเจ้าพนักงานหรือคำสั่งของ

ศาล มิให้นำมาใช้บังคับกับบุคคลซึ่งมิใช่คนสัญชาติไทยที่ได้รับเอกสารทางกฎหมาย
ให้ไปปรากฏตัวต่อ เจ้าพนักงานหรือศาลในประเทศผู้ร้องขอ

ส่วนที่ 5

การคืนและการยึด

มาตรา 23 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาจาก
ต่างประเทศให้คืน ยึด และส่งมอบสิ่งของ ถ้ามีเหตุที่จะออกหมายค้น ค้นหรือยึดสิ่ง
ของได้ตามกฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจออกหมายค้น ค้นหรือยึดสิ่งของนั้นได้

มาตรา 24 การคืนและยึดสิ่งของตามมาตรา 23 ให้เข้าบทบัญญัติ
แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้นหาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 25 เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งทำการคืนและยึดสิ่งของตาม
คำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญา จะต้องทำหนังสือรับรองการเก็บรักษา รูปพรรณ
ลักษณะ และความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของนั้น และส่งมอบสิ่งของที่คืนและยึดได้
พร้อมหนังสือรับรองนั้นให้แก่ผู้ประสานงานกลางเพื่อตนเป็นภาระต่อไป
หนังสือรับรองนั้นให้ทำตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

ส่วนที่ 6

การโอนบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อสืบพยาน

มาตรา 26 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาจาก
ต่างประเทศให้ส่งบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไปเนิ่นความเป็นพยานในประเทศ
ผู้ร้องขอ หรือขอส่งบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเนิ่นความเป็นพยานใน

ประเทศไทย ถ้าผู้ประสานงานกลางพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการจำเป็นและบุคคลซึ่ง
ถูกคุมขังนั้นสมัครใจ ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นไปยังประเทศ
ผู้ร้องขอหรือรับตัวบุคคลนั้นจากประเทศผู้ร้องขอเข้ามาในประเทศไทย

การส่งตัวและรับตัวบุคคลตามความในวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 27 ระยะเวลาที่บุคคลซึ่งถูกส่งตัวไปเป็นพยานใน
ต่างประเทศและอยู่ภายใต้ความควบคุมของประเทศผู้ร้องขอ ให้ถือว่าเป็นระยะเวลา
ที่ผู้แทนถูกคุมขังในประเทศไทย

มาตรา 28 เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจคุมขังบุคคลที่ถูกคุมขังซึ่งถูกส่ง
ตัวมาจากต่างประเทศเพื่อเป็นพยานตลอดเวลาที่บุคคลนั้นอยู่ในประเทศไทย
เมื่อบุคคลนั้นเป็นพยานเสร็จแล้ว ให้แจ้งผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา 29 เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ผู้มี
อำนาจตามความในมาตรา 28 ให้ผู้ประสานงานกลางส่งตัวบุคคลนั้นกลับไปยังประเทศ
ผู้ร้องขอทันที

ส่วนที่ 7

การสืบหาบุคคล

มาตรา 30 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาจาก
ต่างประเทศให้สืบหาตัวบุคคลซึ่งประเทศผู้ร้องขอต้องการตัวเกี่ยวกับการสืบสวน
สอบสวน ฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่นทางอาญา โดยมีเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคล
ดังกล่าวอยู่ในประเทศไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการสืบหาตัวบุคคลนั้น
และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

ส่วนที่ 8

การเริ่มกระบวนการคดีทางอาญา

มาตรา 31 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาจากต่างประเทศซึ่งมีอำนาจที่จะเริ่มกระบวนการคดีทางอาญาคดีใดคดีหนึ่งแต่ประสงค์จะให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญาคดีนั้นในประเทศไทย และคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของศาลไทย ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าสมควรจะเริ่มดำเนินกระบวนการคดีทางอาญาตามคำร้องขอหรือไม่ ถ้าเห็นสมควร ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

ส่วนที่ 9

การรับหรือยึดทรัพย์สิน

มาตรา 32 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาจากต่างประเทศให้ดำเนินการรับหรือยึดทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นอยู่ในเขตอำนาจ เพื่อขอให้ศาลพิจารณารับหรือมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินนั้น

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หากจำเป็นได้ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำการสอบสวนหรือจะมอบหมายให้พนักงานสอบสวนคนใดทำการสอบสวน คนก็ได้

มาตรา 33 ศาลจะพิจารณารับหรือยึดทรัพย์สินตามคำร้องขอความช่วยเหลือทางอาญาจากต่างประเทศก็ได้ เมื่อมีคำบัญชาของศาลของประเทศให้รับทรัพย์สินนั้น และทรัพย์สินนั้นอาจถูกยึดได้ตามกฎหมายไทย

ในกรณีที่ศาลต่างประเทศมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินก่อนมีคำพิพากษา หรือ
มีคำพิพากษาให้ริบทรัพย์สินแล้วแต่คำพิพากษายังไม่ถึงที่สุด และทรัพย์สินนั้นอาจถูกยึด
ได้ตามกฎหมายไทย ถ้าศาลเก็บสมบัติศาลจะมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินนั้นไว้ก็ได้

การริบหรือยึดทรัพย์สินตามมาตรานี้ ให้นำคำพิพากษาหรือมีคำสั่งได้
แม้ว่าการกระทำความผิดกันเป็นเหตุให้มีการริบหรือยึดทรัพย์สินนั้นจะมิได้เกิดขึ้น
ในราชอาณาจักรก็ตาม

มาตรา 34 การสอบสวน การสืบคำร้อง การพิจารณา การพิพากษา
และการมีคำสั่งเกี่ยวกับการริบหรือยึดทรัพย์สินนั้น ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยการริบทรัพย์สินมาใช้บังคับโดย
อนุโลม

มาตรา 35 ทรัพย์สินที่ศาลพิพากษาให้ริบตามความในส่วนนี้ให้ตกเป็น
ของแผ่นดิน แต่ศาลจะพิพากษาให้ทำให้ทรัพย์สินนั้นใช้ไม่ได้หรือทำลายทรัพย์สินนั้น
เสียก็ได้

ส่วนที่ 10

วิธีขอความช่วยเหลือทางอาญา

มาตรา 36 หน่วยงานของรัฐบาลที่ประสงค์จะขอความช่วยเหลือ
ทางอาญาจากต่างประเทศ ให้นำเสนอเรื่องต่อผู้ประสานงานกลาง

มาตรา 37 ค่าขอความช่วยเหลือทางอาญาจากต่างประเทศและ
เอกสารทั้งปวงที่จะส่งไป ให้นำตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ประสาน
งานกลางกำหนด

มาตรา 38 ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าสมควรจะขอความช่วยเหลือทางอาญาจากต่างประเทศหรือไม่ โดยพิจารณาดังหลักเกณฑ์ รายละเอียด ข้อเท็จจริงและเอกสารประกอบ แล้วแจ้งให้หน่วยงานผู้ขอทราบ

มาตรา 39 หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธะกรณีในประเทศไทยมีอยู่ ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการใช้ข่าวสารหรือพยานหลักฐานตามวัตถุประสงค์ กระบู่ในคำขอ

หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธะกรณีในประเทศไทยมีอยู่ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการรักษาความลับของข่าวสารหรือพยานหลักฐานที่ขอรับความช่วยเหลือ เว้นแต่ข่าวสารหรือพยานหลักฐานนั้นจำเป็นต่อการพิจารณาคดีโดยเปิดเผยอันเป็นผลจากการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินทางอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกันคดีอาญาที่ระบุนไว้ในคำขอ

มาตรา 40 บุคคลที่เข้ามาเป็นพยานหรือให้ปากคำในประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ จะไม่ถูกส่งหมายเพื่อดำเนินคดีใด ๆ หรือถูกคุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพโดยเหตุจากการกระทำที่เกิดขึ้นแก่คนบุคคลนั้นนอกจากประเทศผู้รับคำร้องขอ

สิทธิในวรรคหนึ่งสิ้นสุดลงเมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสที่จะออกจากประเทศไทยภายในระยะเวลาสิบห้าวันหลังจากที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานผู้ร้องขอแล้วว่าไม่จำเป็นต้องอยู่ในประเทศไทยต่อไปอีก แต่ยังคงอยู่ในประเทศไทยต่อไปอีก หรือบุคคลนั้นได้กลับเข้ามาโดยสมัครใจหลังจากที่ได้ออกจากประเทศไทยแล้ว

มาตรา 41 บรรดาพยานหลักฐานและเอกสารที่ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นพยานหลักฐานและเอกสารที่รับฟังได้ตามกฎหมาย

หมวด 3

ค่าใช้จ่าม

มาตรา 42 บรรดาค่าใช้จ่ามต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือทางอาญาแก่ต่างประเทศ และการขอความช่วยเหลือทางอาญาจากต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ประวัติผู้เขียน

นายชัชชม อรรถมณีญ์ เกิดเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2499 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต จากคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อพ.ศ. 2522 และประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย จากสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตสภาเมื่อพ.ศ. 2525

ภายหลังจากที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ได้เริ่มประกอบวิชาชีพกฎหมายโดยการเป็น ทนายความประจำสำนักงานทนายความเวิร์ทล์ แอนด์ แอสโซซิเอทส์, สำนักงานกฎหมายคัวซ่า และสำนักกฎหมายเอนก แอนด์ อะโซซิเอทส์ ตามลำดับ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2522 จนถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2526

เริ่มรับราชการในสำนักงานอัยการสูงสุด ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2526 ในตำแหน่ง อัยการผู้ช่วย กองคดีอาญา เป็นเวลา 8 เดือน จากนั้นได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยและ อัยการจังหวัดผู้ช่วยประจำศาลจังหวัดสวรรคโลก และอัยการจังหวัดผู้ช่วยประจำศาลจังหวัด กบินทร์บุรี แห่งละ 1 ปี ก่อนที่จะย้ายไปดำรงตำแหน่งอัยการประจำกอง กองวิชาการ ปฏิบัติหน้าที่ เลขานุการ สำนักงานประชาสัมพันธ์และการข่าว สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นเวลา 4 ปี จากนั้น จึงย้ายมาดำรงตำแหน่งอัยการประจำกอง กองที่ปรึกษา สำนักงานอัยการสูงสุด ปฏิบัติหน้าที่ ผู้ช่วยเลขานุการกองที่ปรึกษา ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2533 จนถึงปัจจุบัน

ผู้เขียนเคยได้รับทุนรัฐบาลญี่ปุ่น ให้เข้ารับการอบรมหลักสูตรการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Administration in Criminal Justice) ณ United Nations Asia and Far East Institute for the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders (UNAFEI) ในกรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ตั้งแต่วันที่ 10 กันยายน ถึง 7 ธันวาคม 2533

